

အမှတ် ၁၅၂၊ ဇေယျသုခလမ်း၊ က-ရပ်ကွက်၊ သုဝဏ္ဏ
သင်္ဃန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မေတ္တာစာပေ၊ မေတ္တာစာပေ

sarpaymahar@gmail.com
www.facebook.com/maharsarpaypublishing
www.maharsarpay.com

ထုတ်ဝေခြင်း	တတိယအကြိမ်
	မေလ၊ ၂၀၂၄ ခုနှစ်
စောင်ရေ	၁၀၀၀
မျက်နှာပိုးဒီဇိုင်း	နိုင်ငံစိုး
ထုတ်ဝေသူ	ဒေါ်သိန်းသူစိုး (၀၁၂၈၅)
ပုံနှိပ်သူ	ဦးဝင်းမိုးမိုး(နန်းသင်ပုံနှိပ်တိုက်-၀၀၄၄၁) ၀၉၂၅၀၅၁၃၆၃၆ အမှတ်-၁၉၄-၁၉၆၊ ၃၉-လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့
စာစစ်	ချစ်ခိုင်စံ
စာအုပ်ချုပ်	ကိုမဲ (ငွေအိမ်စည်စာအုပ်ချုပ်လုပ်ငန်း) ၀၉၂၆၄၅၆၅၆၅၇
ဖြန့်ချိရေး	မဟာစာပေ အမှတ်-၁၅၂၊ လှေသုခလမ်း၊ က-ရပ်ကွက်၊ သုဝဏ္ဏ၊ သာယာဝတီမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့ ဖုန်း - ၀၉၄၅၀၆၂၃၃၈၃ ၊ ၀၉၄၅၀၆၂၃၃၈၄
တန်ဖိုး	၅၀၀၀ ကျပ်

မြသန်းတင့်

အနုပညာရေး ဝန်ထမ်း ၊ မြသန်းတင့်

ရန်ကုန်၊ မဟာစာပေ ၊ ၂၀၂၄

စာ ၁၆၈ ၊ ၂၀.၅ x ၁၂.၅ ဝင်တီ

(၃) အနုပညာရေး ဝန်ထမ်း

အနုပညာလောက

ရပ်ဝါဒ

မြသန်းတင့်

DIALECTICAL MATERIALISM

MAURICE CORNFORTH

Volume - I

မ ဟာ စာ ပေ (စာ စဉ် - ၁၁၉)

ပထမအကြိမ်

ထုတ်ဝေသူ၏ အမှာ

ယနေ့ကား ကမ္ဘာ့ အလုပ်သမားနေ့။

လက်ရှိ အစိုးရကား အလုပ်သမား အရေးကို ဦးစားပေး၍ ဆောင်ရွက်မည့် အစိုးရ။

ဤစာအုပ်ကား အလုပ်သမားတို့၏ သဘောတရားကို ဖွင့်ဆိုသည့် စာအုပ်။

သို့ဖြစ်၍ ဤအစိုးရလက်ထက်၊ ဤနေ့တွင်၊ ဤစာအုပ်အား ထုတ်ဝေ ဖြန့်ချိလိုက်နိုင်ခြင်းကို အထူး နှစ်ထောင်းအားရ ဖြစ်မိသည်။

တစ်နည်း ထပ်၍ တင်ပြလိုပါသည်။

အကယ်၍ ဤစာအုပ်ကို ယခုအချိန်မှ မဟုတ်ဘဲ၊ လွန်ခဲ့သည့် နှစ်နှစ် ပထမ အစိုးရ လက်ထက်က ထုတ်ဝေခဲ့သည် ဆိုကြပါစို့။

ထိုစဉ်က လွှမ်းမိုးခဲ့သော သဘောတရားကား အဘယ်နည်း။ အရင်းရှင်တို့၏ စိတ်ဝါဒ အဘိဓမ္မာ မဟုတ်ပါလား။ ဘာကြောင့် ဆင်းရဲသူ ဆင်းရဲနေသနည်း ဆိုသည့်ပြဿနာတွင် ‘ထာဝရ ဘုရားသခင်က ဖန်တီး ပေးလိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ချမ်းသာသူများသည် အသုံးအစွဲ ကျစ်လျစ် ၍ အရှည်ကို မျှော်တတ်ကာ၊ ဆင်းရဲသူများမှာ အသုံးအစွဲ လက်ဖွာကာ အမြော်အမြင် မရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်’ ဟူသော သဘောတရားနှင့်

ဖြေဆိုခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပါလား။

ထိုစဉ်တွင် ဤစာအုပ်မျိုး ထုတ်ဝေခဲ့ပါလျှင် အရေးမလှ ဖြစ်ခဲ့ရမည်မှာ သေချာပါသည်။

သို့သော် ယနေ့ ဘယ်သဘောတရားမျိုး လွှမ်းမိုးလာပြီနည်း။ ဆိုရှယ်လစ် သဘောတရား လွှမ်းမိုးလာပြီ မဟုတ်ပါလား။ အထက်ဖော်ပြပါ ပြဿနာကိုပင် ဖြေရှင်းရာဝယ် ‘လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် ဆင်းရဲချမ်းသာသူဟု ကွဲပြား ခြားနားနေခြင်းသည် ဘဝတည်မြဲမှု ရုပ်ဝတ္ထုများ ထုတ်လုပ်ရေး စနစ်ကြောင့် ဖြစ်သည်။ တချို့က မြေယာနှင့် ကုန်လုပ် ကိရိယာများကို ပိုင်ဆိုင်၍၊ တချို့က ၎င်းတို့အတွက် အလုပ် လုပ်ပေးရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ပိုင်ဆိုင်မှု မရှိသူသည် မည်မျှပင် ကြိုးစား အားထုတ်သည် ဖြစ်စေ၊ ချွေတာ စုဆောင်းသည် ဖြစ်စေ၊ ဆင်းရဲမြဲ ဆင်းရဲကာ၊ ပိုင်ဆိုင်မှု ရှိသူကသာ ၎င်းတို့အလုပ်၏ အသီးအပွင့်ကို ခံစားလျက် ချမ်းသာသည်ထက် ချမ်းသာလာမည် ဖြစ်သည်’ ဟူသော အဖြေမျိုး ပေးမည့် အယူအဆမျိုး လွှမ်းမိုးစ ပြုလာပါပြီ။

အချုပ်အားဖြင့် ထိုခေတ်သည် ‘ဆင်းရဲသူ’ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းရာတွင် ‘တတ်အားသမျှ အလှူဒါနပြု ဆုတောင်း’ ဆိုသည့် နည်းဖြင့် ဖြေရှင်းမည့်ခေတ်။ ယခုခေတ်ကား ဤပြဿနာကို ဖြေရှင်းရာတွင် ‘လူ့အဖွဲ့အစည်းအား ပြောင်းလဲရန် နည်းလမ်းကို ရှာဖွေ’ ဆိုသည့်နည်းဖြင့် ဖြေရှင်းမည့်ခေတ်။

‘လူ့အဖွဲ့အစည်းကြီးအား ပြောင်းလဲရန် နည်းလမ်းများ’ ဆိုလျှင် ယခု ထုတ်ဝေလိုက်သည့် ‘အနုပဋိလောမ ရုပ်ဝါဒ’ အမည်ရှိ ‘အလုပ်သမားတို့၏ အဘိဓမ္မာ’ တွင် အပြည့်အစုံ ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဤအစိုးရလက်ထက်၊ ဤနေ့တွင်၊ ဤစာအုပ်အား ထုတ်ဝေလိုက်နိုင်ခြင်းကို အထူး နှစ်ထောင်းအားရ ဖြစ်မိပါကြောင်း။

အနာဂတ်ကို ပိုင်ဆိုင်လာကြတော့မည့် အလုပ်သမားများသည် ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ခြင်းအားဖြင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းအား ပြောင်းလဲရန် နည်းလမ်းကောင်းများ ရှာဖွေ တွေ့ရှိနိုင်ကြပါစေသတည်း။

ထွန်းလင်းစာပေ။

၁၉၆၃ခု၊ မေလ ၁ ရက်။

မာတိကာ

အပိုင်း (၁) ရုပ်ဝါဒ		
အခန်း (၁)	ပါတီအဘိဓမ္မာ	၉
အခန်း (၂)	ရုပ်ဝါဒနှင့် စိတ်ဝါဒ	၂၅
အခန်း (၃)	စက်ယန္တရား ရုပ်ဝါဒ	၄၂
အခန်း (၄)	စက်ယန္တရား ရုပ်ဝါဒ မှ အနုပဋိလောမ ရုပ်ဝါဒသို့	၅၉
အခန်း (၅)	ဖြစ်ပေါ်တိုးတက်မှုအား အနုပဋိလောမကျစွာ ခံယူပုံ	၆၉

အပိုင်း (၂) အနုပဋိလောမ		
အခန်း (၆)	အနုပဋိလောမနှင့် တက္ကဗေဒ	၈၃
အခန်း (၇)	ပြောင်းလဲမှုနှင့် အညမည ဆက်သွယ်မှု	၉၆
အခန်း (၈)	ဖြစ်ပေါ်တိုးတက်မှု ဥပဒေသများ	၁၀၈
အခန်း (၉)	အသစ်နှင့် အဟောင်း	၁၂၀
အခန်း (၁၀)	ငြင်းဖျက်ခြင်းကို ငြင်းဖျက်ခြင်း	၁၃၀
အခန်း (၁၁)	ဝေဖန်ရေးနှင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဝေဖန်ရေး	၁၄၀
အခန်း (၁၂)	အနုပဋိလောမ ရုပ်ဝါဒနှင့် သိပ္ပံပညာ	၁၄၇
	နိဂုံး	၁၅၈

နောက်ဆက်တွဲ		
	(က) ဝေါဟာရရှင်းချက်	၁၆၁
	(ခ) ပုဂ္ဂိုလ်အညွှန်း	၁၆၅

အပိုင်း (၁)

ရုပ်ဝါဒ

[အနုပဋိလောမရုပ်ဝါဒ သဘောတရားကို
သိပ္ပံနည်း၊ ရူပဗေဒနည်း၊ ဇီဝဗေဒနည်း၊ သင်္ချာဗေဒနည်း၊
ခန္ဓာဗေဒနည်းတို့ဖြင့် ရှင်းလင်းဖော်ပြချက်]

အခန်း(၁)

ပါတီအဘိဓမ္မာ

အဘိဓမ္မာတိုင်း၌ လူတန်းစားအမြင် ရှိသည်။ သွေးစုပ်ခြယ် လှယ်သော လူတန်းစားသည် ၎င်းတို့၏ လူတန်းစား ရပ်တည်မှု ခိုင်မြဲ ရေးနှင့် တရားမှန်ကန်ရေးတို့အတွက် အမျိုးမျိုးသော ဟန်ဆောင် ဖုံးကွယ်မှုနှင့် လိမ်လည်မှုများကို အသုံးပြုကြသည်။ အလုပ်သမား လူတန်းစားမှာမူကား ၎င်း၏ လူတန်းစား ရပ်တည်မှုနှင့် ရည်မှန်းချက် များ၏ သဘာဝအတိုင်း အရာဝတ္ထုများကို နဂိုပကတိ အတိုင်းပင် မြင်ကြသည်။ ဟန်ဆောင်ဖုံးကွယ်မှု နှင့် လိမ်လည်မှုများ မရှိပေ။

အလုပ်သမား လူတန်းစားအဖို့ တော်လှန်သော လူတန်းစား အမြင်တစ်ရပ်ကို ဖော်ပြသည့် အဘိဓမ္မာတစ်ရပ် လိုအပ်ပေသည်။ ယင်းသို့ သော အဘိဓမ္မာ တစ်ရပ်ကင်းမဲ့ခြင်းသည် အလုပ်သမား လူတန်းစားနှင့် ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒအား အန္တရာယ် ဖြစ်စေသော တွေးခေါ်မှုများကိုသာ ပေါ်ပေါက်စေပေသည်။

ယင်းအချက်သည်ပင်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့ အဘိဓမ္မာ၏ ရုပ်ဝါဒ သမား လက္ခဏာကို ဖော်ပြပေသည်။

အနုပဋိလောမရုပ်ဝါဒသည် ‘မာ့က်စ်-လီနင်ပါတီ၏ လောက

အမြင်ဖြစ်သည်’ ဟု စတာလင်က ဖွင့်ဆိုခဲ့သည်။

များစွာသော နိုင်ငံရေးသမားများနှင့် အဘိဓမ္မာ ပညာရှင်များအဖို့ ဤဖွင့်ဆိုချက်သည် အထူးအဆန်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ဖွယ်ရာ ရှိ၏။ သို့ရာတွင် အနုပညာလောကရပ်ဝါဒကို ကျွန်ုပ်တို့ နားလည်လိုလျှင် ဤဖွင့်ဆိုချက်၏ နောက်ကွယ်တွင် ရှိသော အတွေးအခေါ်ကို သိရှိနားလည်ရန် လိုပေသည်။

ပထမအချက်အားဖြင့် ဤလူတန်းစား အဘိဓမ္မာ ဖွင့်ဆိုချက်တွင် ပါရှိသည့် တွေးခေါ်မှု နောက်ကွယ်၌ မည်သည့်အဘိဓမ္မာ ခံယူချက် ရှိသနည်း။

အဘိဓမ္မာ ဆိုသည်မှာ ကမ္ဘာလောကကြီး၏ သဘာဝနှင့် ထိုကမ္ဘာ လောကကြီးထဲ၌ လူ့ဘောင်၏ အခန်းကဏ္ဍတို့ကို ယေဘုယျအကျဆုံး ဖော်ပြချက် တစ်ရပ်ပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ လောကအမြင်ဟုလည်း ခေါ်နိုင်ပေသည်။

ယင်းသို့ဖြစ်လျှင် လူတိုင်း၌ အဘိဓမ္မာရှိသည်။ လူတိုင်းသည် အဘိဓမ္မာဆိုင်ရာ ရှုမြင်ချက်များ၏ ဩဇာကို၊ လွှမ်းမိုးမှုကို ခံကြရသည် ဆိုသည့်အချက်မှာ ထင်ရှားသည်။

ဥပမာ-တချို့က ကမ္ဘာလောကကြီးသည် ‘ဒုက္ခဘုံ’ ကြီးသာ ဖြစ်သည်။ လူ့ဘဝ ဆိုသည်မှာလည်း နောက်ထပ် ပိုမို ကောင်းမွန်သော ကမ္ဘာလောကကြီး တစ်ခုနှင့် ပိုမို ကောင်းမွန်သော ဘဝတစ်ခုသို့ ရောက်ရှိအောင် ကြိုးပမ်းရာ စခန်းထောက် ဒေသတစ်ခုသာ ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကံကြမ္မာ ဖန်တီးသမျှကို ခံစား တွေ့ကြုံကြရမည်။ ကံကြမ္မာ ဖန်တီးပေးသော အခြေအနေများလောက်နှင့် သတ္တဝါများ ကောင်းကျိုးကို အတတ်နိုင်ဆုံး လုပ်ဆောင်ကြရန်သာ ရှိတော့သည်ဟု ယူဆကြသည်။ ယင်းမှာ အဘိဓမ္မာ တစ်မျိုး၊ လောကအမြင် တစ်မျိုး ဖြစ်သည်။

အချို့ကလည်း ကမ္ဘာလောကကြီးသည် စည်းစိမ် ချမ်းသာကို ခံစားရာ ဒေသဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လူတိုင်းသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်သာ အားကိုးကာ၊ ကိုယ်ကျိုးကိုသာ ကြည့်ရမည်ဟု ဆိုကြသည်။ ဤသည်မှာလည်း အဘိဓမ္မာ တစ်မျိုးဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ အဘိဓမ္မာသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ လောကအမြင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုခဲ့ပြီ။ သို့ဖြစ်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ လောကအမြင်ကို စနစ်တကျ အသေးစိတ် ဖွင့်ဆိုရန် သေချာ ကျနစွာ ဖွဲ့စည်း၍ ရှေ့နောက် ညီညွတ်သော

သဘောတရား တစ်ရပ်အဖြစ် ထူထောင်ရန် ပြဿနာ ပေါ်ပေါက်လာပေသည်။ ယုံကြည်ချက်များနှင့် သဘောထားများကို စနစ်ကျသော လမ်းညွှန် ဝါဒများအဖြစ် ထုတ်ဖော်တင်ပြရန် လိုအပ်လာပေသည်။ ယင်းမှာ အဘိဓမ္မာ ပညာရှင်များ၏ အလုပ်ဖြစ်ပေသည်။

အဘိဓမ္မာ ပညာရှင်များက ၎င်းတို့၏ သဘောတရားများကို ထူထောင်ကြရာတွင် ၎င်းတို့သည် ရှုပ်ထွေးစွာ ဖော်ပြခဲ့ကြသည်။ ဝိုးတဝါး ဖွင့်ဆိုခဲ့ကြသည်။ လူများ နားမလည်အောင် ဖော်ပြခဲ့ကြသည်။ သို့သော်လည်း သူတို့၏ အဘိဓမ္မာများသည် နားလည်ရန် ခက်ခဲသည့်တိုင်အောင် လူအများ အား ဩဇာ လွှမ်းမိုးလျက် ရှိသည်ကို တွေ့ရတတ်သည်။ ယင်းသို့ ဩဇာ လွှမ်းမိုးနေခြင်းမှာ အဘိဓမ္မာ ဆရာများသည် အချို့သော မိရိုးဖလာ ယုံကြည်ချက်များကို စနစ်တကျ ပြုပြင်၍သော်လည်းကောင်း၊ ထပ်မံ ဖြည့်စွက်၍သော်လည်းကောင်း ပြုလုပ်ကာ သာမန်လူများအပေါ်တွင် အတင်း အကျပ် ရိုက်သွင်းခဲ့ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လူတော်တော် များများသည် အဘိဓမ္မာ စာအုပ်ကြီးများကို မဖတ်ဖူးကြသော်လည်း အဘိဓမ္မာ ပညာရှင် အသီးသီး၏ အဘိဓမ္မာ အမျိုးမျိုး၏ လွှမ်းမိုးမှုကို တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်းဖြင့် ခံနေကြရပေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ ဆိုခဲ့သော အဘိဓမ္မာ ပညာရှင်များ၏ အဘိဓမ္မာ များသည် ၎င်းတို့၏ ဦးနှောက်မှ ထွက်ပေါ်လာသော ကိုယ်ပိုင် အဘိဓမ္မာ များဟု ကျွန်ုပ်တို့ လက်မခံနိုင်ပေ။ တစ်စုံတစ်ခုသော ရှုမြင်ချက်၊ တစ်စုံတစ်ခုသော နည်းလမ်းများသည် တစ်စုံတစ်ယောက်သော အဘိဓမ္မာ ပညာရှင် ပြုစု ရေးသားသည့် တစ်စုံတစ်ခုသော အဘိဓမ္မာစာအုပ်တွင် ပါရှိကောင်း ပါရှိမည် ဖြစ်သော်လည်း ယေဘုယျ သဘောတွင်မူ ထို တွေးခေါ် ရှုမြင်ချက်များသည် ခေတ်၏ လူမှုဆက်ဆံရေးနှင့် လူမှု လှုပ်ရှား မှုများကို ထင်ဟပ်ဖော်ပြသည့် လူမှု အခြေခံပေါ်၌သာ ရပ်တည်၍ နေပေ သည်။ ထိုအဘိဓမ္မာ ပညာရှင်များ၏ တွေးခေါ် ရှုမြင်ချက်များသည် သူတို့ ခေါင်းထဲမှ အဆင်သင့် ထွက်လာကြခြင်း မဟုတ်ပေ။

ဤအချက်ကို သဘောပေါက်လျှင် ရှေ့တစ်ဆင့်တက်၍ ဆွေးနွေး လိုသည်။

လူ့အဖွဲ့အစည်း၌ လူတန်းစား အမျိုးမျိုး ကွဲပြားလျက်ရှိသည်။ ရှေးဟောင်းဘုံစနစ် ကွယ်ပျောက်သည့် အချိန်မှစ၍ လူ့အဖွဲ့အစည်း၌

လူတန်းစားများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် အလိုအလျောက် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော တွေးခေါ် ရှုမြင်ချက်များသည်လည်း လူတန်းစား အမျိုးမျိုး၏ အမြင်ကို ဖော်ပြခဲ့သည်သာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အဘိဓမ္မာ ပညာရှင် အသီးသီး၏ စနစ်များသည်လည်း လူတန်းစား အမြင်ကို ဖော်ပြသည်သာ ဖြစ်သည်။ အဘိဓမ္မာသည် လူတန်းစား အမြင်တစ်ရပ်ကို စနစ်တကျဖော်ပြခြင်း၊ သဘောတရားရေး ထူထောင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ တိကျစွာ ပြောရလျှင် လူတန်းစား အသီးသီး၏ အယူအဆသာ ဖြစ်ပေသည်။

အဘိဓမ္မာ ပညာရှင်များက အဘိဓမ္မာ အစစ်သည် လူသတ္တဝါ အားလုံးနှင့် သက်ဆိုင်သည်ဟု ဆိုကြသော်လည်း အမှန်မှာ အဘိဓမ္မာသည် လူတန်းစား အဘိဓမ္မာမျှသာ ဖြစ်ပေသည်။

လူများသည် လူ့အဖွဲ့အစည်းနှင့် ကင်းကွာ၍ မတွေးပေ။ တွေးလည်း မတွေးနိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် လူတန်းစား အသီးသီး ရှိကြသော လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် လူတန်းစား အကျိုးစီးပွားများ၊ လူတန်းစား တိုက်ပွဲများနှင့် တွေးခေါ်မှုတွင်လည်းကောင်း၊ လှုပ်ရှားမှုတွင်လည်းကောင်း၊ နေထိုင်မှုတွင်လည်းကောင်း ကင်းကွာ၍ မရပေ။ အဘိဓမ္မာ တစ်ရပ်သည် လောကအမြင် တစ်ရပ်ဖြစ်၍ ကမ္ဘာလောကကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ထိုကမ္ဘာလောကကြီးထဲရှိ လူ၏ အနွယ်နှင့် လူ၏ အခန်းကိုလည်းကောင်း သိရှိနားလည်ရန် ကြိုးပမ်းချက် တစ်ရပ်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ယင်းသို့သော အမြင်သည် လူတန်းစား တစ်ရပ်၏အမြင်မှ လွဲ၍ တခြား ဘာမှ မဖြစ်နိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် အဘိဓမ္မာ ဆရာသည်လည်း လူတန်းစား တစ်ရပ်၏ အတွေးအခေါ်ကိုယ်စားလှယ် တစ်ဦးမျှသာ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုမှလွဲ၍ မဖြစ်နိုင်ပေ။ အဘိဓမ္မာ အသီးသီးသည် တခြား ဂြိုဟ်တစ်ခုမှ တင်သွင်းသည်လည်း မဟုတ်ပေ။ တည်ရှိနေသော လူတန်းစား ဆက်ဆံမှုများနှင့် လူတန်းစား တိုက်ပွဲများကြားမှ ပေါ်ထွက်လာခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ လူတန်းစား အမြင်တစ်ခု မရှိသော အဘိဓမ္မာ ဟူ၍ မရှိပေ။ ဘက်မလိုက်သော အဘိဓမ္မာ ဟူ၍လည်း မရှိပေ။

ဤအမြင်ဖြင့်ကြည့်လျှင် ရှေးပဝေသဏီက ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော အဘိဓမ္မာများသည် ‘ကျမ်းတတ် စာတတ်’ လူတန်းစားများဟု ခေါ်သော လူတန်းစားများ၊ (သွေးစုပ်ခြယ်လှယ်သော လူတန်းစားများ)၏ အမြင်ကို တစ်နည်းမဟုတ်၊ တစ်နည်းဖြင့် ဖော်ပြခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့ရမည်

ဖြစ်ပေသည်။ မိမိတို့၏ တွေးခေါ်မှုများကို စနစ်ကျသော အဘိဓမ္မာများ အဖြစ် ထုတ်ဖော်ဖွင့်ဆိုသူတို့မှာ ယေဘုယျအားဖြင့် လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ ခေါင်းဆောင်များ ဖြစ်ကြသည်။ အရင်းရှင်စနစ်၏ ထူးခြားသော ကုန်ထုတ် တစ်ရပ်ဖြစ်သည့် ခေတ်သစ် အလုပ်သမား လူတန်းစား ပေါ်ပေါက်လာသည့် အချိန်အထိ ဤခေါင်းဆောင်များသည် သွေးစုပ် ခြယ်လှယ်သော လူတန်းစား များသာ ဖြစ်နေကြပေသည်။ သူတို့သည် လူ့အဖွဲ့အစည်းကို လွှမ်းမိုး ခြယ်လှယ်နေကြသလို သူတို့၏ အမြင်သည်လည်း အဘိဓမ္မာကို လွှမ်းမိုး ခြယ်လှယ်နေကြသည်။

ယနေ့အချိန်တွင် အလုပ်သမား လူတန်းစားသည် လူ့အဖွဲ့အစည်း တွင် ခေါင်းဆောင်မှုကို ရယူရန် ရည်ရွယ်လျက် ရှိပေပြီ။ ထို့ကြောင့် အလုပ်သမား လူတန်းစား၏ လူတန်းစား အမြင်ကိုလည်း အဘိဓမ္မာဆိုင်ရာ ပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့် ဖော်ပြရန် လိုအပ်ပေပြီ။ အလုပ်သမား လူတန်းစားသည် ၎င်း၏ လူတန်းစား အဘိဓမ္မာဖြင့် သွေးစုပ်ခြယ်လှယ်သော လူတန်းစား၏ အဘိဓမ္မာကို ဆန့်ကျင်တိုက်ဖျက်ရန် လိုအပ်လာပေပြီ။

‘အလုပ်သမား လူတန်းစားအတွက် မှုက်စံနှင့် အိန်ဂျယ်လ်တို့က မည်သို့ အမှုတော် ထမ်းခဲ့သည်ကို စကားလုံးနည်းနည်းဖြင့် အောက်ပါ အတိုင်း ဖော်ပြလိုပေသည်။ ယင်းမှာ မှုက်စံနှင့် အိန်ဂျယ်လ် တို့သည် အလုပ်သမား လူတန်းစားအား သူ့ကိုယ်သူ သိရှိရန်၊ သူ့ကိုယ်သူ သဘော ပေါက်ရန် သင်ပြပေးခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ မှုက်စံနှင့်အိန်ဂျယ်လ်တို့သည် အိမ်မက်များကို သိပ္ပံပညာဖြင့် အစားထိုးပေးခဲ့ပေသည်’ ဟု လီနင်က ရေးခဲ့ပေသည်။

လီနင်က ထပ်မံ၍ ‘အရင်းရှင် စနစ်သည် မရှောင်မလွှဲသာ ပြုလဲ ပျက်စီး၍ လူလူချင်း သွေးစုပ် ခြယ်လှယ်ခြင်းကင်းသော ကွန်မြူနစ် စနစ်သို့ မလွဲမသွေ ကူးပြောင်းရမည်ဆိုသည့် အချက်ကို သိပ္ပံနည်းကျစွာ သုံးသပ်ခြင်း၊ လုပ်သားများနှင့် သွေးစုပ် ခြယ်လှယ်ခြင်း ခံရသူအားလုံးက တိုက်ပွဲတွင် စတင်၍ စည်းရုံးရေး စသော ပစ္စည်းမဲ့များ၏ အခန်းကဏ္ဍ၊ ၎င်းတို့၏ လုပ်ငန်းနှင့် ဦးဆောင်မှုတို့ကို ညွှန်ပြခဲ့ခြင်း စသည်တို့သည် မှုက်စံနှင့် အိန်ဂျယ်လ်တို့၏ သမိုင်းတွင်၍ ထူးမြတ်သော ဂုဏ်ရည်များပင် ဖြစ်ပေ သည်’ ဟု ရေးသားခဲ့ပေသည်။

မှုက်စံနှင့် အိန်ဂျယ်လ်တို့သည် အလုပ်သမား လူတန်းစားအား

‘ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သိရှိရန်နှင့် နားလည် သဘောပေါက်ရန်’ သင်ကြားခဲ့ပြီးနောက် ‘လုပ်သားများနှင့် သွေးစုပ် ခြယ်လှယ်ခြင်း ခံရသူများအားလုံး’ ၏ ဗဟိုအလယ်တွင် ရပ်တည်ရန် ညွှန်ပြခဲ့ကာ အလုပ်သမား လူတန်းစား၏ တော်လှန်သော သဘောတရားကို ထူထောင်ခဲ့ကြသည်။ ဤတော်လှန်သော သဘောတရားသည် အလုပ်သမား လူတန်းစားက အရင်းရှင် သွေးစုပ် ခြယ်လှယ်မှုကို တွန်းလှန်ပယ်ရှားပစ်နိုင်သည့် ပြည်သူလူထုများ အားလုံးကို ခေါင်းဆောင်နိုင်သည့် လူ့အဖွဲ့အစည်း တစ်ခုလုံးအား လူလူချင်း သွေးစုပ် ခြယ်လှယ်ခြင်း၊ ဖိနှိပ်ခြင်း စသည်တို့မှ အပြီးအပိုင် လွတ်မြောက်နိုင်စေသည့် လမ်းတို့တွင် အလင်းရောင်ကို ထွန်းညှိပေးခဲ့ပေသည်။

အရင်းရှင်စနစ် ဖြစ်ပေါ် တိုးတက်လျက်ရှိချိန် အလုပ်သမား လူတန်းစား အင်အားစုများသည် ပထမဆုံးအကြိမ် စည်းရုံးစပြုချိန်တွင် မှာကိန်နှင့် အိန်ဂျယ်လ်စ်တို့သည် သူတို့၏ သဘောတရားကို ထူထောင်ခဲ့သည်။ အရင်းရှင်စနစ်သည် ၎င်း၏ နောက်ဆုံးအဆင့်ဖြစ်သော လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်စနစ် (ဝါ) နယ်ချဲ့စနစ်သို့ ရောက်ရှိချိန်၊ ပစ္စည်းမဲ့ ဆိုရှယ်လစ်စနစ် တော်လှန်ရေး စတင်ချိန်တွင် လီနင်သည် မှာကိန်နှင့် အိန်ဂျယ်လ်စ်တို့၏ သဘောတရားကို တိုးချဲ့ ပြန့်ပွားစေခဲ့သည်။

အလုပ်သမား လူတန်းစားသည် ၎င်းတို့၏ ကိုယ်ပိုင်ပါတီ မရှိဘဲ အရင်းရှင်စနစ်ကို မဖျက်သိမ်းနိုင်ဟုလည်းကောင်း၊ အရင်းရှင်စနစ်ကို ဖျက်သိမ်း၍ ဆိုရှယ်လစ် တည်ဆောက်ရာတွင် လူ့အဖွဲ့အစည်းကြီး တစ်ခုလုံးအား ရှေ့ဆောင်ခြင်း မပြုနိုင်ဟုလည်းကောင်း၊ မှာကိန်နှင့် အိန်ဂျယ်လ်စ်တို့က သင်ကြားခဲ့သည်။ အလုပ်သမား လူတန်းစားသည် ဓနရှင်ပါတီများနှင့် သီးခြား ကင်းလွတ်သော ၎င်း၏ ကိုယ်ပိုင်ပါတီ ရှိရမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ဤပါတီသည် အလုပ်သမား လူတန်းစားနှင့် အလုပ်သမား လူတန်းစား၏ လူတန်းစားစိတ် အရှိဆုံးသော အပိုင်းတို့၏ တပ်ဦးအဖြစ် ဆောင်ရွက်၍ နိုင်ငံရေးအာဏာကို သိမ်းပိုက်ထူထောင်ရာ၌ တန်ဆာပလာ ဖြစ်ရမည်ဟု လီနင်က မှာကိန်၏ သင်ကြားချက်ပေါ်တွင် အခြေခံ၍ တိုးချဲ့ခဲ့သည်။

ဤတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရန်အတွက် ပါတီသည် အသိ နားလည်မှုနှင့် သိမြင်မှုတို့ ရှိမည်ဖြစ်သည်။ တစ်နည်း ဆိုရလျှင် ပါတီသည် တော်လှန်သော သဘောတရားကို တပ်ဆင်ထားရမည် ဖြစ်ပေသည်။ ပါတီ၏

ပေါ်လစီများသည် ဤသဘောတရားပေါ်တွင် အခြေခံ၍ ပါတီ၏ လှုပ်ရှားမှုများကို ဤသဘောတရားကသာ ခေါင်းဆောင်ပေသည်။

ဤတော်လှန်သော သဘောတရားသည် မှတ်စိတ်ဝါဒ၊ လီနင်ဝါဒ ဖြစ်ပေသည်။ မှတ်စိတ်ဝါဒ၊ လီနင်ဝါဒသည် စီးပွားရေး သဘောတရား တစ်ရပ်မျှသာ မဟုတ်ပေ။ နိုင်ငံရေး သဘောတရား တစ်ရပ်မျှသာလည်း မကသေးပေ။ မှတ်စိတ်ဝါဒ၊ လီနင်ဝါဒသည် လောကအမြင်တစ်ရပ်၊ အဘိဓမ္မာ တစ်ရပ်လည်း ဖြစ်ပေသည်။ နိုင်ငံရေးနှင့် စီးပွားရေး တွေးခေါ်ရှုမြင်ချက်များသည် ယေဘုယျ လောကအမြင် တစ်ရပ်နှင့် သီးခြားကင်းလွတ် တည်ရှိခြင်း မဟုတ်ပေ။ သီးခြား ကင်းလွတ်၍လည်း မတည်ရှိနိုင်ပေ။ သီးခြားသော စီးပွားရေးနှင့် နိုင်ငံရေး တွေးခေါ် ရှုမြင်ချက်များသည် ယင်းတွေးခေါ် ရှုမြင်ချက်များကို လက်ခံကျင့်သုံးသူတို့၏ လောကအမြင်ကို ဖော်ပြပေသည်။ အလားတူပင် အဘိဓမ္မာဆိုင်ရာ တွေးခေါ် ရှုမြင်ချက်များသည်လည်း စီးပွားရေးနှင့် နိုင်ငံရေး တွေးခေါ် ရှုမြင်ချက်များကို ဖော်ပြကြသည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

သို့ဖြစ်လျှင် အလုပ်သမား လူတန်းစား၏ တော်လှန်သော ပါတီသည် ၎င်း၏ပါတီ အဘိဓမ္မာကို မထူထောင်ဘဲ နေ၍ မဖြစ်ပေ။ ထူထောင်ပြီးနောက် အသားကျစေကာ ပြန့်ပွားကြွယ်ဝအောင် မဆောင်ရွက်ဘဲ နေ၍လည်း မဖြစ်ပေ။ ပါတီ အဘိဓမ္မာဖြစ်သော အနုပဋိလောမ ရုပ်ဝါဒတွင် ပါတီက ကမ္ဘာလောကကြီးအား သိမြင်နားလည်ပုံကို ဖော်ပြသော ယေဘုယျ တွေးခေါ်ချက်များ ပါရှိပေသည်။ ပါတီက လူတန်းစား တစ်ရပ်လုံးအား အသိဉာဏ်ပေး စည်းရုံးရန်၊ လုပ်သားပြည်သူလူထု တစ်ရပ်လုံးအား သိမ်းသွင်း လမ်းညွှန်ရန်၊ မိမိတို့၏ အတွေ့အကြုံများမှ သင်ခန်းစာယူ၍ ပြည်သူလူထုများအား မည်သို့မည်ပုံ ဆိုရှယ်လစ် ဝါဒသို့ ချီတက်ရန် စသည်တို့ကို ဖော်ပြသော ယေဘုယျ တွေးခေါ်ချက်များ ပါရှိပေသည်။

သို့ဖြစ်လျှင် အလုပ်သမား လူတန်းစား၏ တော်လှန်သော လောကအမြင်ကို ဖော်ပြသည့် အဘိဓမ္မာသည် ဘာကြောင့် ပေါ်လာရသည် ဆိုသည့် အချက်ကို သိရှိလောက်ပြီဟု ယူဆပေသည်။ အနုပဋိလောမ ရုပ်ဝါဒဟု ခေါ်သော ဤအဘိဓမ္မာကို ဘာကြောင့် ‘မှတ်စိတ်ဝါဒ ပါတီ၏ လောကအမြင်’ ဟု ခေါ်ရကြောင်းကို သဘောပေါက်လောက်ပြီဟု ယူဆပေသည်။

ပါတီသည် အဘိဓမ္မာ ရှိသင့်ကြောင်းကို အတွေ့အကြုံက

သင်ကြားခဲ့ပြီး ဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၌ ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်ပိုင် တော်လှန်သော ဆိုရှယ်လစ် အဘိဓမ္မာ မရှိပါက ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ တွေးခေါ်မှု များကို ဆိုရှယ်လစ် ဆန့်ကျင်သော၊ ရန်ဘက်ကျသော အဘိဓမ္မာများမှ ငှားယူကြရတော့မည်သာ ဖြစ်သည်။ ယနေ့အချိန်၌ အလုပ်သမား လူတန်းစား၏ အမြင်နှင့် ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ တိုက်ပွဲအမြင်ကို ချမှတ်နိုင်ခြင်း မရှိပါက ကျွန်ုပ်တို့သည် အရင်းရှင် လူတန်းစား၏ အမြင်နှင့် ဆိုရှယ်လစ် ဝါဒ ဆန့်ကျင်ရေး တိုက်ပွဲအမြင်ကို မသိမသာ ကူးချရန်သာ ရှိတော့သည်။ ထို့ကြောင့် အလုပ်သမား လူတန်းစား ပါတီသည် အလုပ်သမား လူတန်းစား ၏ စစ်မှန်သော၊ တော်လှန်သော ခေါင်းဆောင်မှုကို ရယူ၍ ရန်ဘက်ကျ သော အရင်းရှင် တွေးခေါ်မှုများ တင်သွင်းခြင်းကို ရှောင်ရှားကာ ကိုယ်ပိုင် တော်လှန်သော အဘိဓမ္မာကို တည်ဆောက် ပြန့်ပွားရမည် ဖြစ်ပေသည်။

လူတန်းစား အဘိဓမ္မာနှင့် သစ္စာတရား

လူတန်းစား အဘိဓမ္မာနှင့် ပါတီ အဘိဓမ္မာ ရှိရမည် ဆိုခဲ့ပြီ။ သို့ရာတွင် လူတန်းစား အဘိဓမ္မာနှင့် ပါတီ အဘိဓမ္မာဆိုသည်မှာ အဘိဓမ္မာ ဆိုသော စကားလုံး၏ အနက် အဓိပ္ပာယ် ခံယူချက် စသည်တို့နှင့် လုံးဝ စပ်အပ်ခြင်း မရှိသော တရားဟု တချို့က စောဒက တက်ကောင်း တက်ကြ မည် ဖြစ်သည်။

အဘိဓမ္မာ ဆိုသည်မှာ လူတန်းစား အကျိုးစီးပွား၏ အထက်ကသာ ရှိသင့်သည်ဟုလည်းကောင်း၊ အဘိဓမ္မာ ဆိုသည်မှာ ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်ကျ၍ ဘက်လိုက်ခြင်း မရှိသင့်ဟုလည်းကောင်း၊ အဘိဓမ္မာ ဆိုသည်မှာ လူတန်းစား အကျိုးစီးပွား ပါတီ စသည်တို့ထက် အဆင့်မြင့်၍ သစ္စာတရားကိုသာ ရှာဖွေရမည်ဟုလည်းကောင်း၊ လူတန်းစားများ၏ အကျိုးစီးပွားနှင့် ကိုက်ညီ သည် ဖြစ်စေ၊ မကိုက်ညီသည် ဖြစ်စေ၊ အမှန်တရားသည် အမှန်တရားမျှ ဖြစ်သည်ဟုလည်းကောင်း၊ အကြင်အဘိဓမ္မာသည် ဘက်လိုက်သော အဘိဓမ္မာ၊ ပါတီ အဘိဓမ္မာဖြစ်လျှင် ထိုအဘိဓမ္မာသည် မည်သို့ ဓမ္မဓိဋ္ဌာန် ကျတော့မည် နည်း။ မည်သို့ မှန်ကန်သော အဘိဓမ္မာ ဖြစ်တော့မည်နည်းဟု လည်း ကောင်း စောဒက တက်ဖွယ်ရာ ရှိပေသည်။

အဘိဓမ္မာနှင့် ပတ်သက်သော အလုပ်သမား လူတန်းစား ရပ်တည် မှုတွင် သစ္စာတရား ရှိပေသည်။ အလုပ်သမား လူတန်းစား ရပ်တည်မှုသည်

သစ္စာတရားကို မပစ်ပယ်ပေ။ သစ္စာတရား မရှိသော အရာဟူ၍လည်း မရှိနိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့်ပင် လူသည် သစ္စာတရားကို ရှာဖွေနေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သို့ရာတွင် သစ္စာတရားနှင့် ပတ်သက်၍မူ အမြင်ချင်း မတူကြပေ။ အဘိဓမ္မာတိုင်းသည် လူတန်းစား အမြင်ကို ဖော်ပြပေသည်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းတိုးတက်မှုအတွက် ပါဝင် ဆောင်ရွက်ရာတွင်လည်းကောင်း၊ လူမှုတာဝန်များကို ဆောင်ရွက်ရာတွင်လည်းကောင်း၊ လူတန်းစား တစ်ခုနှင့် တစ်ခုကွဲပြား ခြားနားကြသလိုပင် ကမ္ဘာလောကကြီးနှင့် စပ်လျဉ်းသော သစ္စာတရားကို ရှာဖွေရာတွင်လည်း အဘိဓမ္မာ တစ်ခုနှင့် တခြား အဘိဓမ္မာတစ်ခုသည် ကွဲပြား ခြားနားကြပေသည်။

ဘက်လိုက်သော လူတန်းစား ရပ်တည်မှုကို လက်ခံကျင့်သုံးလိုက်သည်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် သစ္စာတရားကို ကျောခိုင်းသွားကြပြီဟု တချို့က ယူဆကြသည်။ သစ္စာတရားကို တကယ် ရှာဖွေလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘက်မလိုက်ဘဲ ကြားနေရမည်ဟု ယူဆကြသည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့က ဤသို့ မယူဆပေ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သမိုင်းအရ အတိုးတက်ဆုံး လူတန်းစား၏ ဘက်လိုက်သော ရပ်တည်မှုဖြင့်သာလျှင် သစ္စာတရားကို ရှာဖွေနိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် အနုပဋိလောမ ရုပ်ဝါဒကို တော်လှန်သော အလုပ်သမား လူတန်းစား ပါတီ၏ အဘိဓမ္မာအဖြစ် ဖွင့်ဆို ကျင့်သုံးခြင်းသည် သစ္စာတရားကို ရှာဖွေရန်၊ ဖော်ပြရန်ဟူသော အနုပဋိလောမ ရုပ်ဝါဒ၏ ရည်မှန်းချက်များနှင့် ကိုက်ညီအံ့ကျပေသည်။

လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ ခေါင်းဆောင်မှုကို ရယူရန် ရည်မှန်းထားသည့် လူတန်းစားများ အားလုံးအနက် အလုပ်သမား လူတန်းစားမှလွဲ၍ တခြား လူတန်းစားများ အားလုံးသည် သွေးစုပ်ခြယ်လှယ်သော လူတန်းစားများသာ ဖြစ်ကြသည်။ သွေးစုပ်ခြယ်လှယ်သော လူတန်းစားတိုင်းသည် ၎င်းတို့၏ တကယ့် ရပ်တည်မှုနှင့် ရည်မှန်းချက်များကို ဖုံးကွယ်ထားတတ်ကြသည်။ သူတို့၏ စိုးမိုး ခြယ်လှယ်မှုသည် တရားမျှတ၍ ထာဝရ ဖြစ်သည်ဟု ကြွေးကြော်ကြသည်။

ဥပမာအားဖြင့် ရှေးဟောင်း ကျေးပိုင်၊ ကျွန်ပိုင် လူ့အဖွဲ့အစည်း၌ အဘိဓမ္မာ ဆရာကြီး တစ်ဆူဖြစ်သော အာရစ္ဆတော်တယ်လ်က လူများသည် သဘာဝအားဖြင့် ကျွန်များသာ ဖြစ်သောကြောင့် ကျေးပိုင်၊ ကျွန်ပိုင် စနစ်

သည် သဘာဝက ဖန်တီးပေးလိုက်သော စနစ်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုခဲ့သည်။

မြေရှင်ပဒေသရာဇ် လူ့အဖွဲ့အစည်း စန်းပွင့်သည့် ကာလကလည်း ခေတ်လယ် အဘိဓမ္မာ ဆရာကြီး တစ်ဆူဖြစ်သော သောမတိစ်အက်ကီနာ့စ် က စကြဝဠာကြီး တစ်ခုလုံးသည် ပဒေသရာဇ် စနစ်တစ်မျိုး ဖြစ်သည်ဟု ဆိုခဲ့သည်။ ၎င်းက ဘုရားသခင်သည် တမန်တော်များ ဝိုင်းရံလျက်ရှိသော ပဒေသရာဇ် အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ကြီး ဖြစ်၍၊ အရာအားလုံးသည် ဤစနစ်ကြီး ထဲ၌ တစ်ခုပေါ်တစ်ခု တစ်ဆင့်ပေါ်တစ်ဆင့် တည်ရှိကြသည်။ ထာဝရ ဘုရားသခင် မရှိဘဲ ဘာမျှ တည်မြဲခြင်း မရှိနိုင်ဟု ဖွင့်ဆိုခဲ့သည်။

မြေရှင် ပဒေသရာဇ် စနစ်၏ နှောင်ကြီးမှုများကို ဖြတ်တောက်ပြီး ဖြစ်သော အရင်းရှင် စနစ်ကိုမူ မှာက်စံနှင့် အိန်ဂျယ်လ်စ်တို့က ‘လူအချင်းချင်း ဆက်သွယ်မှု၌ ကိုယ်ကျိုးရှာခြင်း၊ ငွေပေး၍ ရက်စက်စွာ ခိုင်းခြင်းတို့မှလွဲ၍ တခြား ဘာမျှ မရှိသော စနစ်’ ဟု ယူဆခဲ့ကြသည်။ ဤအယူအဆမျိုးကို အရင်းရှင် အဘိဓမ္မာ စတင် ထွန်းကားချိန်လောက်က ဗြိတိန် အဘိဓမ္မာ ဆရာများ၏ တွေးခေါ်မှုများထဲတွင် ထင်ရှား တွေ့မြင်နိုင်သည်။

အရင်းရှင် အဘိဓမ္မာအရ တစ်ခုတည်းနှင့် ပြီးပြည့်စုံ၍ တစ်ခုတည်း တည်ရှိနိုင်သော သီးခြား တည်ရှိနေသည့် အနုမြူမှုန်ကလေးများ အချင်းချင်း ဆက်သွယ် ပေါင်းစပ် ဖွဲ့စည်းထားခြင်းကို ကမ္ဘာလောကကြီးဟု ရှုမြင်ကြ သည်။ ယင်းမှာ ကြီးထွားနေသော ဓနရှင် လူတန်းစားက အရင်းရှင် လူ့ အဖွဲ့အစည်းကြီးကို ရှုမြင်ပုံ ဖြစ်ပေသည်။ ဤတွေးခေါ်မှုဖြင့်ပင် ဓနရှင် လူတန်းစားသည် ၎င်းတို့၏ လွှမ်းမိုးခြယ်လှယ်ရေးနှင့် အမြတ်အစွန်းရရှိရေး မျှော်မှန်းချက်များကို ဖုံးကွယ်ထားပေသည်။ ၎င်းတို့၏ အဘိဓမ္မာအရ အလုပ်သမားနှင့် အရင်းရှင်သည် သီးခြား တည်ရှိနေကြသော မနုဿ အနုမြူမှုန် ကလေးများ ဖြစ်ကြပြီး အချင်းချင်း အလိုအလျောက် ဆက်သွယ် ပေါင်းစပ်လာမိကြကာ တစ်ယောက်က အလုပ် လုပ်ပေးရပြီး၊ တစ်ယောက် က အရင်းအနှီးထုတ်ကာ အခကြေးငွေ ပေးရခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြ သည်။

သို့ရာတွင် အလုပ်သမား လူတန်းစားသည် ယင်းအဘိဓမ္မာ များထဲတွင် ဖော်ပြသော ‘မှောက်မှားသော စိတ်ဓာတ်’ ကို လက်မခံပေ။ အလုပ်သမား လူတန်းစားသည် သွေးစုပ် ခြယ်လှယ်ရေး စနစ်သစ်တစ်ရပ်ကို ထူထောင်ခြင်း ပြုမည် မဟုတ်ဘဲ၊ လူလူချင်း သွေးစုပ်ခြယ်လှယ်ခြင်း

အားလုံးကို ဖျက်ဆီးပစ်ရန်သာ လိုလားပေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း အလုပ်သမား လူတန်းစားသည် ဘာကိုမျှ ဖုံးကွယ်လိုသော ဆန္ဒ မရှိဘဲ အရာဝတ္ထုများကို ၎င်းတို့၏ နဂိုရှိအတိုင်းသာ သိနားလည်လိုသော ဆန္ဒ ရှိပေသည်။ အလုပ်သမား လူတန်းစားသည် သစ္စာတရားကို ပိုမို သိနားလည် လာသည်နှင့်အမျှ ၎င်း၏တိုက်ပွဲအတွင်း၌ ပိုမို ခိုင်မာလာမည်သာ ဖြစ်ပေ သည်။

အခြား လူတန်းစားများသည် ၎င်းတို့ကိုယ်ကို ၎င်းတို့ အစဉ် ထာဝရ တည်တံ့စေလိုကြသည်။ ထို့ကြောင့် စကြဝဠာထဲတွင် သူတို့အား ထာဝရ နေရာ တစ်နေရာကို ပေးမည့် အဘိဓမ္မာဆိုင်ရာ ‘စနစ်’ များကို နှစ်ခြိုက် သဘောကျကြသည်။ ၎င်းတို့၏ စနစ်များသည် စကြဝဠာကြီး၏ သဘာဝကို အနက်အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုရန် ကြိုးစားကြရာတွင် အချို့သော အရာဝတ္ထုများနှင့် အချို့သော ဆက်ဆံရေးများသည် မရှိမဖြစ်အောင် လိုအပ် ၍ မပြောင်းလဲသော ထာဝရ အရာများသာ ဖြစ်သည်ဟူသော သဘောနှင့် အခြေပြုကြသည်။ တစ်စုံတစ်ခုသော လူမှုစနစ်သည် တစ်ခုလုံးအတွက် လိုအပ်သော အစိတ်အပိုင်း တစ်ရပ် ဖြစ်လေဟန်လည်း ၎င်းတို့က ပုံဆောင် ကြသည်။

သို့ရာတွင် အလုပ်သမား လူတန်းစားကား ၎င်း၏ လူတန်းစားကို အစဉ်ထာဝရ တည်တံ့စေလိုသော ဆန္ဒ မရှိပေ။ မရှိရုံမျှမက ၎င်း၏ လူတန်းစား တစ်ရပ်အနေဖြင့် တည်ရှိနေမှုကို မြန်နိုင်သမျှ မြန်စွာ ဖျက်သိမ်း ကာ လူတန်းစားမဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်း တစ်ခုကို တည်ဆောက်လိုပေသည်။ ထို့ကြောင့် တကယ် မဟုတ်သော ‘ထာဝရ တည်နေမှု’ ကို ဖော်ပြသည့် အဘိဓမ္မာ ဆိုင်ရာ ‘စနစ်’ များသည် အလုပ်သမား လူတန်းစားအတွက် ဘာမျှ အသုံးမဝင်ပေ။ အလုပ်သမား လူတန်းစားသည် အသစ် ဖြစ်လာ သော အရာများ၊ ချုပ်ငြိမ်းရွေ့လျောလျက်ရှိသော အရာများ စသည့် ပြောင်းလဲမှုကိုသာ ရှာဖွေ၍ ပြောင်းလဲမှုကိုသာ အသိအမှတ်ပြုပေသည်။ ယင်းသည်သာ အလုပ်သမား လူတန်းစား၏ လူတန်းစား ရပ်တည်မှုနှင့် ရည်မှန်းချက်များ ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ပါတီ အဘိဓမ္မာသည် သစ္စာတရားကို ဖော်ပြပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်တို့သည် အရာဝတ္ထုများအား ကြည့်မြင်ရာ၌ ဖုံးကွယ်မှုများဖြင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကူးဖြင့်လည်းကောင်း

မကြည့်မူဘဲ ၎င်းတို့အချင်းချင်း ဆက်စပ် ထိတွေ့ ပြောင်းလဲလျက်ရှိသည် ဟူသော တကယ် ဖြစ်ပျက်နေသည့် သဘာဝအတိုင်း ကြည့်မြင်တတ်ရမည် ဟူသော သဘောကို ကျွန်ုပ်တို့ အဘိဓမ္မာက အခြေခံသောကြောင့် ဖြစ်ပေ သည်။

အဘိဓမ္မာတော်လှန်ရေး

‘မာ့ကံစံ၏ ဩဝါဒသည် ဣဒ္ဓိပတ်တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းသည် မှန်ကန်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ၎င်းသည် ပြီးပြည့်စုံ၍ ကျိုးကြောင်းညီညွတ်ကာ လူများအား ပေါင်းစည်းသော လောကအမြင်ကို ပေးပေသည်။ ထိုလောက အမြင်သည် တစ်စုံတစ်ရာ သော ဥပါဒါန် စွဲလမ်းမှုများ၊ ဓနရှင် ဖိနှိပ်မှု၏ တုံ့ပြန်ကာကွယ်မှုများနှင့် စေ့စပ်၍ မရအောင် ဆန့်ကျင်ပေသည်’ ဟု လီနင်က ရေးသားခဲ့သည်။

လီနင်က ဆက်၍ ရေးခဲ့သည်မှာ

‘မာ့ကံစံဝါဒသည် ကမ္ဘာ့ယဉ်ကျေးမှုကို တိုးတက် ဖြစ်ပေါ်မှု လမ်းမကြီးမှ ဘေးသို့ ချော်ထွက်နေသော ဩဝါဒ၊ သူ့ဘာသာသူ သီးခြား ကင်းလွတ်နေသော ဩဝါဒ မဟုတ်ပေ။ မာ့ကံစံဝါဒ၌ ဂိုဏ်းဂဏဝါဒနှင့် တူသော အရာဟူ၍လည်း မရှိပါပေ။ ထိုမျှမက မာ့ကံစံသည် လူ့အနွယ်ကြီး ၏ အထက်မြက်ဆုံးသော ဉာဏ်ပညာရှင်တို့ တင်ပြ မေးမြန်းသော ပြဿနာ များကို ပြေလည်အောင် ဖြေရှင်းခဲ့လေသည်။ ယင်းသည် ပင်လျှင် မာ့ကံစံ၏ ပါရမီဉာဏ် ဖြစ်လေသည်။ မာ့ကံစံ၏ သင်ကြားချက်များသည် အဘိဓမ္မာ၊ နိုင်ငံရေး ဘောဂဗေဒနှင့် ဆိုရှယ်လစ် ဝါဒတို့၏ အကြီးမြတ်ဆုံးသော ကိုယ်စားလှယ်များ၏ သင်ကြားချက်များကို တိုက်ရိုက်တိုးချဲ့ ပြန့်ပွားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။’

အဘိဓမ္မာဆိုင်ရာ အတွေးအခေါ် ဖြစ်ပေါ်မှု တစ်လျှောက်လုံးတွင် အဘိဓမ္မာများသည် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ကြကာ ပြောင်းလဲမှု အဆင့်ဆင့်ကို ကျော်ဖြတ်ခဲ့ကြပြီးနောက် ဆယ့်ကိုးရာစု အစ၌ ခေတ်ဟောင်းဂျာမန် အဘိဓမ္မာ ပေါ်ပေါက်လာသည်တွင် ဆုံးခန်းတိုင်သို့ ရောက်ခဲ့လေသည်။ အဘိဓမ္မာခန်းတွင် မာ့ကံစံဝါဒသည် ယင်းအဘိဓမ္မာဆိုင်ရာ အတွေးအခေါ် တစ်ရပ်လုံးကို သရဖူ ဆောင်းလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဤနည်းဖြင့် မာ့ကံစံဝါဒသည် အဘိဓမ္မာ၏ အောင်မြင်ချက်များကို

ဆက်လက်ပြန်ပွား၍ သရဖူ ဆောင်းလိုက်ရုံမျှမက ခေတ်ဟောင်း အဘိဓမ္မာကို အဆုံးသတ်စေသော တိုးချဲ့ပြန်ပွားခြင်း တစ်မျိုးလည်း ဖြစ်၏။ ခေတ်ဟောင်း အဘိဓမ္မာမှ ခွဲထွက်လာသော ခရီးမှတ်တိုင် တစ်ခုလည်း ဖြစ်ပေသည်။ မှက်စံ ဝါဒသည် ခေတ်ဟောင်း အဘိဓမ္မာများကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ လမ်းကြောင်းသစ်ပေါ်တွင် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့လေသည်။ မှက်စံဝါဒသည် အဘိဓမ္မာ နယ်ပယ်တွင် တော်လှန် ပြောင်းလဲခြင်း တစ်ခုဖြစ်၍ ခေတ်ဟောင်း၏ ‘စနစ်’ များကို အဆုံးသတ်ခြင်းလည်း ဖြစ်ကာ လုံးဝ သစ်လွင်သော အမျိုးအစားဖြစ်သည့် အဘိဓမ္မာ တစ်ရပ်ဖြစ်ပေသည်။

မှက်စံဝါဒ၊ လီနင်ဝါဒသည် သွေးစုပ်ခြယ်လှယ်သော လူတန်းစား၏ လောကအမြင်ကို ဖော်ပြသော အဘိဓမ္မာ တစ်ရပ် မဟုတ်ပေ။ ပြည်သူ လူထုများအား လက်အောက်ခံအဖြစ် ထားရေးအတွက် မိမိ၏ အုပ်ချုပ်မှုနှင့် တွေးခေါ်မှုကို ပြည်သူ လူထုများအပေါ် အတင်းအကျပ် လွှမ်းမိုးစေရန် ကြိုးစားနေသည့် လူနည်းစု၏ အဘိဓမ္မာ တစ်ရပ်လည်း မဟုတ်ပေ။ သွေးစုပ်ခြယ်လှယ်မှု အားလုံးကို တွန်းလှန်ကာ လူတန်းစားမဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းကို တည်ဆောက်ရေး တိုက်ပွဲတွင်း၌ သာမန် ပြည်သူများအား အကျိုးပြုနေသော အဘိဓမ္မာ တစ်ရပ်ဖြစ်ပေသည်။

မှက်စံဝါဒ၊ လီနင်ဝါဒသည် ကမ္ဘာလောကကြီးအား ပြောင်းလဲပစ်ရန်အတွက် ကမ္ဘာလောကကြီးကို သိရှိနားလည်ရန် ရှာဖွေ ကြိုးစားနေသော အဘိဓမ္မာ တစ်ရပ်ဖြစ်ပေသည်။ ‘အဘိဓမ္မာ ပညာရှင်များသည် သန်ရာသန်ရာ နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ကမ္ဘာလောကကြီးအား အနက်အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုရုံသာ ဖွင့်ဆိုခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် အရေးကြီးသည်မှာ ကမ္ဘာလောကကြီးအား ပြောင်းလဲပစ်ရန် ဖြစ်ပေသည်’ ဟု မှက်စံက ရေးခဲ့သည်။ ခေတ်ဟောင်း အဘိဓမ္မာသည် ကမ္ဘာလောကကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ဤကမ္ဘာ လောကကြီးတွင် လူ၏ နေရာနှင့် ကံကြမ္မာကိုလည်းကောင်း သိရှိနားလည်ရန် ကြိုးပမ်းခြင်း တစ်ရပ်မျှသာဖြစ်၍ မှက်စံ လီနင်ဝါဒသမား အဘိဓမ္မာမှာမူ ကမ္ဘာလောကကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ထိုကမ္ဘာလောကကြီးအတွင်း လူ၏နေရာနှင့် လူ၏ ကံကြမ္မာကိုလည်းကောင်း၊ သိနားလည်ရန် ကြိုးပမ်းခြင်း တစ်ရပ်မျှသာမကဘဲ ဤသို့ သိရှိနားလည်လာခြင်းဖြင့် ကမ္ဘာလောကကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာလောကကြီးအတွင်း လူ၏နေရာနှင့် လူ၏ ကံကြမ္မာကိုလည်းကောင်း ပြောင်းလဲ ဖန်တီးရန် အားထုတ်ခြင်း

တစ်ရပ်လည်း ဖြစ်ပေသည်။ အနုပဋိလောမ ရုပ်ဝါဒမှာ ယင်းသို့ ကမ္ဘာလောကကြီးကို ပြောင်းလဲရာတွင် ပြည်သူများအဖို့ သဘောတရားရေးလက်နက်တစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် မှာကံစိတ်ဝါဒ၊ လီနင်ဝါဒသည် အရာဝတ္ထုများအပေါ် တွေးခေါ် ရှုမြင်ချက်များကို အတွေ့အကြုံဖြင့်လည်းကောင်း၊ လက်တွေ့ဖြင့်လည်းကောင်း စမ်းသပ်စစ်ဆေးပြီး ၎င်းတို့မှ ထွက်ပေါ်လာသည့် တကယ်ဖြစ်သော စူးစမ်းမှုများပေါ်တွင်သာ အခြေပြုပေသည်။ မှာကံစိတ်ဝါဒ၊ လီနင်ဝါဒသည် တခြားသော အဘိဓမ္မာများကဲ့သို့ ‘စနစ်’ တစ်ခုကို ထပ်မံတီထွင်ကာ အရာဝတ္ထုများ အားလုံးကို ဤစနစ်နှင့် ကိုက်ညီအံ့ကျအောင်လည်း ကြိုးစားခြင်း မပြုပေ။

သို့ဖြင့် အနုပဋိလောမ ရုပ်ဝါဒသည် အများနှင့် ဟပ်မိသော အဘိဓမ္မာ တစ်ရပ်၊ သိပ္ပံနည်းကျသော အဘိဓမ္မာ တစ်ရပ်၊ လက်တွေ့အဘိဓမ္မာ တစ်ရပ် ဖြစ်လာပေသည်။

‘မှာကံစိတ်နှင့် အိန်ဂျယ်လစ်တို့၏ ရှာဖွေတွေ့ရှိမှုများသည် အဘိဓမ္မာဟောင်းကို နိဂုံးချုပ်ခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ် ထွက်ပေသည်။ ကမ္ဘာလောကကြီးနှင့် ပတ်သက်သော အစဉ်ထာဝရ မှန်ကန်နေမည့် အနက်ဖွင့်ဆိုချက်ကို ပေးမည်ဟု ကြွေးကြော်နေသော ခေတ်ဟောင်း အဘိဓမ္မာကို နိဂုံးချုပ်ခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ် ထွက်ပေသည်’ ဟု ဒေါ်နော့ဗ်က ရေးခဲ့သည်။

‘မှာကံစိတ်ဝါဒသည် ပစ္စည်းမဲ့၏ သိပ္ပံနည်းကျသော လောကအမြင်အဖြစ် ပေါ်ထွက်လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အဘိဓမ္မာ၏ သမိုင်းတွင် ခေတ်ဟောင်းသည် ကုန်ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်လေတော့သည်။ အဘိဓမ္မာ၏ သမိုင်းခေတ်ဟောင်းတွင် အဘိဓမ္မာသည် သီးခြား ကင်းကွာနေကြသော တစ်သီးပုဂ္ဂလ အစုလေးများ၏ အရာမျှသာ ဖြစ်ပေသည်။ အရေအတွက်သေးငယ်သော အဘိဓမ္မာ ပညာရှင်များနှင့် သူတို့၏ အန္တေဝါသီကများသာ ပါဝင်သည့် အဘိဓမ္မာ ဂိုဏ်းများ၏ ပစ္စည်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ သမိုင်းခေတ်ဟောင်း၌ အဘိဓမ္မာသည် ဘဝနှင့်လည်းကောင်း၊ ပြည်သူများနှင့်လည်းကောင်း ကင်းကွာကာ ပြည်သူများနှင့် မအပ်မရာသော ပစ္စည်းမျှသာ ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။’

‘မှာကံစိတ်ဝါဒသည် ယင်းသို့ ပြည်သူလူထုနှင့် ကင်းကွာသော အဘိဓမ္မာ ဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်း မဟုတ်ပေ။ ၎င်းသည် သေးငယ်လှသော လူ

နည်းစု ပညာရှိများ၊ မဟာပညာကျော်များ၏ ပစ္စည်း အဖြစ်သာ တည်ရှိနေသော အဘိဓမ္မာဟောင်းကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ပေသည်။ မှာက်စ်ဝါဒသည် အဘိဓမ္မာ၏ သမိုင်းတွင် ခေတ်သစ်တစ်ရပ်ကို အစပျိုးလိုက်ပေသည်။ ဤသို့ဖြင့် မှာက်စ်ဝါဒသည် အရင်းရှင် စနစ်အောက်မှ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် တိုက်ပွဲတွင်း၌ ပစ္စည်းမဲ့ လူထုများအဖို့ သိပ္ပံနည်းကျသော လက်နက်တစ်ခု ဖြစ်လာပေသည်။’

‘မှာက်စ်ဝါဒ အဘိဓမ္မာသည် တခြားသော သိပ္ပံပညာရပ်များ အထက်ကနေသော သိပ္ပံပညာရပ် တစ်ခု မဟုတ်ပေ။ ဤအချက်တွင်လည်း မှာက်စ်ဝါဒ အဘိဓမ္မာသည် တခြားသော ရှေးဟောင်း အဘိဓမ္မာစနစ်များ နှင့်မတူ ခြားနားလျက် ရှိလေသည်။ သို့မျှမက မှာက်စ်ဝါဒ အဘိဓမ္မာသည် သိပ္ပံနည်းကျသော စူးစမ်း ရှာဖွေမှုအတွက် တန်ဆာပလာတစ်ခု၊ နည်းလမ်းတစ်ခုလည်း ဖြစ်ပေသည်။ ယင်းသည် သဘာဝနှင့် လူမှုသိပ္ပံပညာရပ်အားလုံးကို ထွင်းဖောက်ကာ ထိုပညာရပ်များ ဖြစ်ပေါ် တိုးတက်မှုလမ်းကြောင်းတစ်လျှောက်တွင် ရရှိသော အောင်မြင်ချက်များဖြင့် ပိုမို ကြွယ်ဝလာခဲ့ပေသည်။ ဤနည်းအားဖြင့် မှာက်စ်ဝါဒ အဘိဓမ္မာသည် အပြည့်စုံဆုံး ဖြစ်၍ ရှေးဟောင်း အဘိဓမ္မာအားလုံးကိုလည်း လုံးလုံးလျားလျား ငြင်းချက် ထုတ်ခြင်း၊ ပစ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သို့ရာတွင် ငြင်းချက် ထုတ်ခြင်း ဆိုသည်မှာ ဘူးခံ ပြောခြင်း မဟုတ်ပေ။ ဤအချက်ကို အိန်ဂျယ်လ်စ်ကလည်း အလေးအနက် ပြောခဲ့ပေသည်။ ငြင်းချက်ထုတ်ခြင်း ဆိုရာတွင် လူ၏ အတွေးအခေါ် သမိုင်းနှင့် တိုးတက် ခေတ်မီသော အချက် အားလုံးကို ပုံသဏ္ဌာန်သစ်ဖြင့် ပေါင်းစည်း စုရုံးခြင်း အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိအောင် ဝေဖန်သော သဘောဖြင့် ပြုပြင်ခြင်း၊ ပေါင်းစပ်ခြင်း၊ ဆက်လက် ပြန့်ပွားစေခြင်း၊ ခြုံငုံ၍ ယူခြင်း စသည်တို့ ပါဝင်ပေသည်။’

အနုပဋိလောမ ရုပ်ဝါဒ၏ တော်လှန်သော လက္ခဏာရပ်များသည် မှာက်စ်လီနင်ဝါဒ အဘိဓမ္မာ၏ အသွင်သဏ္ဌာန် နှစ်ရပ်ထဲတွင် အကျုံးဝင်ပေသည်။ ယင်းတို့မှာ အနုပဋိလောမနှင့် ရုပ်ဝါဒတို့ ဖြစ်ပေသည်။ ဤနှစ်ခု ပေါင်းစပ်ခြင်းဖြင့် အနုပဋိလောမ ရုပ်ဝါဒ ဖြစ်လာပေသည်။

အရာဝတ္ထုများကို ပြောင်းလဲ ဖန်တီးရေးအတွက် ၎င်းတို့ကို သိရှိနားလည်ရန် လိုသည်။ ၎င်းကို သိရှိ နားလည်ရန်အတွက် လေ့လာရန် လိုသည်။ သို့ရာတွင် စိတ္တဇဆန်သော စနစ်များအရ လေ့လာခြင်းမျိုး

မဖြစ်ရပေ။ ၎င်းတို့၏ တကယ် ပြောင်းလဲမှုများ၊ အညမည ဆက်သွယ်မှုများ အရသာ လေ့လာ သင့်ပေသည်။ အနုပဋိလောမသည် ယင်းသို့ လေ့လာခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ကြိုတင် ကိန်းဝပ်နေသော တွေးခေါ်မှုများ၊ စိတ်ကူးများဖြင့် အရာဝတ္ထုများအား သိရှိနားလည်မှုကို ပယ်ရှားပစ်ရန် လိုသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အသိတရားများကို ရုပ်ဘဝ၏ တကယ့် အခြေအနေများနှင့် ကိုက်ညီအောင် ကြိုးစားရန် လိုသည်။ ယင်းသို့ဖြင့်သာ ကျွန်ုပ်တို့၏ အမြင်နှင့် အသိတရားသည် ရုပ်ဝတ္ထု ကျပေမည်။

‘ရုပ်ဝါဒသမား လောကအမြင်သည် အနုပဋိလောမ ရုပ်ဝါဒတွင် ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် လေးနက်စွာ ဖော်ပြခြင်း ခံခဲ့ရကာ တိမ်းစောင်းခြင်း မရှိ၊ တစ်သမတ်တည်း သယ်ဆောင်ခြင်းလည်း ခံခဲ့ရပေသည်။ ရုပ်ဝါဒသမား လောက အမြင်သည် ၎င်းအား လေ့လာရန် ချဉ်းကပ်လာသူတို့၏ ရှေ့မှောက်တွင် ကြိုတင် ကိန်းဝပ်နေသော စိတ်ဝါဒဆန်သည့် စိတ်ကူးများနှင့် ကင်းလွတ်၍ တည်ရှိကြပေသည်။ အလားတူပင် ၎င်းက တစ်ဖန် ကြည့်မြင်ရာတွင်လည်း သဘာဝနှင့် သမိုင်းတို့ ပါဝင်သော တကယ်တည်ရှိသော ကမ္ဘာလောကကြီးကိုသာ ကြည့်မြင်ပေသည်။ ရုပ်ဝါဒသမား လောက အမြင်သည် စိတ်ဝါဒ ဆန်သော စိတ်ကူးများကို အညှာတာ ကင်းမဲ့စွာ ပစ်ပယ်ပေသည်။ စိတ်ဝါဒဆန်သော စိတ်ကူးများသည် ရုပ်ဝါဒသမား လောကအမြင်တွင် ကိန်းဝပ်နေသော အကြောင်းခြင်းရာများနှင့် လိုက်လျောညီထွတ်ခြင်းလည်း မရှိပေ။ ၎င်းတို့နှင့် ဆန်းကြယ်စွာ ဆက်စပ်နေခြင်းလည်း မရှိပေ။ ဤသည်မှာ ရုပ်ဝါဒ၏ အဓိပ္ပာယ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။’ ဟု အိန်ဂျယ်လ်စိက ပြောခဲ့ပေသည်။

အခန်း (၂)

ရုပ်ဝါဒနှင့် စိတ်ဝါဒ

စိတ်နှင့် စိတ်ကူး မျှော်မှန်းချက်သည် ရုပ်ထက် ပဓာနကျသည်ဟု စိတ်ဝါဒက ယူဆသည်။ ရုပ်ဝါဒကမူ ရုပ်က ပဓာနကျသည်ဟု ယူဆသည်။ ထို့ကြောင့် ရုပ်ဝါဒသည် စိတ်ဝါဒကို ဆန့်ကျင်သည်။ ပြဿနာတိုင်းကို အဓိပ္ပာယ် ကောက်ယူရာတွင်လည်းကောင်း၊ နားလည် သိမြင်ရာတွင် လည်းကောင်း၊ ရုပ်ဝါဒနှင့် စိတ်ဝါဒ ဆန့်ကျင် ခြားနားချက်သည် အမြဲတမ်း ပေါ်လာသည်။ ထို့ကြောင့် လက်တွေ့တွင်လည်း ဤသဘောထား နှစ်ခုသည် ကွဲပြားခြားနားကြသည်။

စိတ်ဝါဒသည် အဘိဓမ္မာ ပညာရှင်များ၏ ရေးသားချက်များထဲတွင် နုနယ်သော ပုံသဏ္ဌာန် အမျိုးမျိုးကို ဆောင်ကာ၊ သဘာဝမဟုတ်သော အရာများအား ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုကို အခြေခံအားဖြင့် ဆက်လက်ပြန့်ပွား စေသည်။ စိတ်ဝါဒသည် အဟုတ်ရှိ၊ တကယ်ရှိသော ရုပ်ကမ္ဘာလောကကြီး ကို ဆန့်ကျင် ကျော်လွန်လျက် စိတ်ကူး ရည်မှန်းချက် ကမ္ဘာလောကကြီး (ဝါ) သဘာဝ မဟုတ်သော ကမ္ဘာလောကကြီးကို ယုံကြည်သည်။

အချုပ်အားဖြင့် စိတ်ဝါဒသည် ခေတ်နောက်ပြန်ဆွဲသော ဖောက်ပြန်ရေး အင်အားစု ဖြစ်သည်။ ယင်း၏ ဖောက်ပြန်သော ဩဇာ

သည်လည်း လက်တွေ့တွင် ထင်ရှား ဝင်ရောက်လာသည်။ မှုက်စိဝါဒသည် တက်ကြွသော ရုပ်ဝါဒ၏ ခိုင်မာ တည်မြဲသော ရုပ်တည်မှုကို လက်ခံ ကျင့်သုံးပေသည်။

ရုပ်ဝါဒနှင့်စိတ်ဝါဒ။ ပြဿနာတိုင်းကို အဓိပ္ပာယ် ကောက်ရာတွင် ဆန့်ကျင် ခြားနားနေကြသော နည်းလမ်းနှစ်လမ်း။

‘အနုပဋိလောမ ရုပ်ဝါဒသည် သဘာဝ၏ အသွင်သဏ္ဌာန်များကို ချဉ်းကပ်ရာတွင်လည်းကောင်း၊ လေ့လာ သိမြင်ရာတွင်လည်းကောင်း၊ အနု ပဋိလောမ နည်းကျပေသည်။ သဘာဝ၏ အသွင်သဏ္ဌာန်များကို အဓိပ္ပာယ် ကောက်ယူရာတွင်လည်းကောင်း၊ ယင်းအသွင်သဏ္ဌာန်ကို လက်ခံ နှလုံးသွင်း ရာတွင်လည်းကောင်း၊ ၎င်း၏ အယူအဆသည် ရုပ်ကျပေသည်’ ဟု စတာလင်က ပြောခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အနုပဋိလောမ ရုပ်ဝါဒဟု ခေါ်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ရုပ်ဝါဒသည် တရားသေကျသော စနစ်တစ်ခု မဟုတ်ပေ။ ယင်းသည် ပြဿနာတိုင်းကို အဓိပ္ပာယ် ကောက်ယူသော၊ လက်ခံ နှလုံး သွင်းသော၊ ရှင်းလင်းဖော်ပြသော နည်းတစ်ရပ်သာ ဖြစ်ပေသည်။

အဖြစ်အပျက်များအား အဓိပ္ပာယ် ကောက်ယူခြင်း၊ အရာဝတ္ထုများ အား စွဲပိုက်နှလုံးသွင်းခြင်း၊ ၎င်းတို့၏ အညမည ဆက်သွယ်မှုကို စွဲပိုက် နှလုံးသွင်းခြင်း စသည့် ကိစ္စတို့တွင် ရုပ်ဝါဒနည်းသည် စိတ်ဝါဒနည်းနှင့် ဆန့်ကျင်ခြားနားလေသည်။ ရုပ်ဝါဒသည် စိတ်ဝါဒနှင့် ဆန့်ကျင်ခြားနား ပေသည်။ ပြဿနာတိုင်းကို အဓိပ္ပာယ် ကောက်ယူရာတွင် ရုပ်ကျသော နည်းနှင့် စိတ်ဆန်သော နည်းဟူ၍ ရှိပေသည်။ ပြဿနာတိုင်းကို သိမြင် နားလည်အောင် အားထုတ်ရာတွင်လည်း ရုပ်ကျသောနည်းနှင့် စိတ်ဆန် သောနည်း ဟူ၍ ရှိပေသည်။

သို့ဖြင့် ရုပ်ဝါဒနှင့် စိတ်ဝါဒသည် ကမ္ဘာလောကကြီး၏ သဘာဝကို အဓိပ္ပာယ် ကောက်ယူရာတွင်သာ ဆန့်ကျင် ခြားနားနေကြသည့် စိတ္တဇ ဆန်သော အယူအဆနှစ်ခု မဟုတ်ပေ။ ယင်းနှစ်ခုသည် ပြဿနာတိုင်းကိုပင် အဓိပ္ပာယ် ကောက်ယူရာတွင်လည်းကောင်း၊ သိမြင် နားလည်ရာတွင် လည်းကောင်း ခြားနားနေကြပေသည်။ ထို့ကြောင့် လက်တွေ့တွင်လည်း ရုပ်ဝါဒနှင့် စိတ်ဝါဒသည် ဆန့်ကျင်သော ဒေသ နှစ်ခုဆီသို့ ဦးတည်နေကြ

ကာ လက်တွေ့ လုပ်ဆောင်ရေးအတွက် ဆွဲယူကြသော ကောက်ချက်တွင် လည်း ဆန့်ကျင်ခြားနား နေကြပေသည်။

တချို့က ရုပ်ဝါဒနှင့် စိတ်ဝါဒသည် ဆန့်ကျင် ခြားနားနေသော လူ့ကျင့်ဝတ်ဆိုင်ရာ သဘောထားများ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ တစ်ခုက စိတ်သဘောထား ကြီးမြင့်၍ တစ်ခုက စိတ်သဘောထား ယုတ်ညံ့ကာ အတ္တအကျိုးကို ကြည့်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ အမှန်မှာ ဤသို့ မဟုတ်ပေ။ ဤနည်းဖြင့် ကြည့်လျှင် စိတ်ဝါဒသမား ခံယူချက်နှင့် ရုပ်ဝါဒသမား ခံယူချက် တို့ ခြားနားကြပုံကို ဘယ်တော့မျှ နားလည်တော့မည် မဟုတ်ပေ။

ရုပ်ဝါဒနှင့် စိတ်ဝါဒတို့အား ယေဘုယျ သဘောဖြင့် အနက် အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုခြင်း မပြုမီ ယင်းတို့သည် ပြဿနာတစ်ခုကို ကြည့်မြင် ရာတွင် ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ခြားနားကြသည်ကို ဥပမာ လွယ်လွယ် တစ်ခု ပြ၍ ရှင်းလင်းလိုသည်။

မြင်တွေ့နေကျဖြစ်သော သဘာဝ၏ အသွင်သဏ္ဌာန် တစ်ခုဖြစ် သည့် မိုးချုန်းသံကို စိတ်ဝါဒသမားနှင့် ရုပ်ဝါဒသမားတို့ မည်သို့ ဆန့်ကျင် ခြားနား၍ ကြည့်မြင်ကြသည်ကို ကြည့်ကြရအောင်။

ဥဒါဟရဏ်(၁) ဘာကြောင့် မိုးချုန်းသံများ ဖြစ်ပေါ်လာရသနည်း။

စိတ်ဝါဒသမားအမြင်။ ။ မိုးချုန်းသံသည် ထာဝရ ဘုရား သခင်၏ အမျက်ဒေါသကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ထာဝရ ဘုရားသခင် သည် စိတ်ဆိုးတော် မူ၍ မိုးကြိုးနှင့် လျှပ်စစ်ကို လူ့လောကသို့ စေလွှတ် ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရုပ်ဝါဒသမားအမြင်။ ။ မိုးချုန်းသံသည် သဘာဝ အင်အား စုများကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ဥပမာ-ပဝေဏီ ရုပ်ဝါဒသမားတို့က မိုးချုန်းသံ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည် ထာဝရ ဘုရားသခင်၏ ဒေါသကြောင့် မဟုတ်။ တိမ်တိုက်များထဲ၌ ရှိသည့် ရုပ်ဝတ္ထုများ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု တိုက်ခိုက် မိ၍ ပေါ်ပေါက်လာသည်ဟု ဆိုကြသည်။

ဤသည်မှာ ပြဿနာအပေါ် ရုပ်ဝါဒသမားနှင့် စိတ်ဝါဒသမားတို့ ကြည့်မြင်ပုံချင်း ခြားနားကြောင်းကို ပြလို၍ ဖြစ်ပေသည်။ ယခုအခါတွင်မူ သဘာဝ အင်အားစုများအား သိပ္ပံနည်းကျစွာ လေ့လာ စူးစမ်းခြင်းဖြင့် မိုးချုန်းသံ၏ အကြောင်းကို ပို၍ သိရှိလာရပြီး ဖြစ်ပေသည်။

**ဥဒါဟရုဏ်(၂) ဘာကြောင့် ဆင်းရဲသူနှင့် ချမ်းသာသူဟု ကွဲပြား
နေကြရသနည်း။**

စိတ်ဝါဒသမားအမြင်။ ။ ထာဝရ ဘုရားသခင်က ဖန်တီး
ပေးလိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဆင်းရဲခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်းတို့သည် ထာဝရ
ဘုရားသခင်၏ အလိုတော် အတိုင်းသာ ဖြစ်ကြသည်။

အချို့ စိတ်ဝါဒသမားများအမြင်။ ။ ချမ်းသာသူများသည်
အသုံးအစွဲ ကျစ်လျစ်၍ အရှည်ကို မြော်မြင်တတ်သည်။ ဆင်းရဲသူများမှာ
အသုံးအစွဲ လက်ဖွာသူ၊ အမြော်အမြင် မရှိသူတို့ ဖြစ်သည်။ ဆင်းရဲခြင်း၊
ချမ်းသာခြင်းတို့သည် ‘လူ၏စရိုက်’ ပေါ်တွင် တည်သည်။ ‘လူ၏သဘာဝ’
ပေါ်တွင် တည်သည်။

ရုပ်ဝါဒသမားအမြင်။ ။ လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် ဆင်းရဲသူနှင့်
ချမ်းသာသူဟူ၍ ကွဲပြားနေခြင်းသည် ဘဝတည်မြဲမှု ရုပ်ဝတ္ထုများ ထုတ်
လုပ်ရေး စနစ်အပေါ်တွင် တည်သည်။ တချို့သည် မြေယာများနှင့် ကုန်လုပ်
ကိရိယာများကို ပိုင်ဆိုင်၍၊ တချို့မှာ ၎င်းတို့အတွက် အလုပ် လုပ်ပေးရ
သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ပိုင်ဆိုင်မှု မရှိသူသည် မည်မျှပင် ကြိုးစား
အားထုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ ချွေတာစုဆောင်းသည် ဖြစ်စေ၊ ဆင်းရဲမြဲ ဆင်းရဲ
ကာ၊ ပိုင်ဆိုင်မှု ရှိသူကသာ ၎င်းတို့ အလုပ်၏ အသီးအပွင့်များကို ခံစားကာ
ချမ်းသာသည်ထက် ချမ်းသာမည်သာ ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ယင်းသို့သော ပြဿနာမျိုးတွင်လည်း ရုပ်ဝါဒသမားနှင့်
စိတ်ဝါဒသမားတို့သည် အမြင်ချင်း ဆန့်ကျင်ခြားနားကြပေသည်။ အမြင်
ခြားနားသဖြင့် အလုပ်လည်း ခြားနားကြသည်။ စိတ်ဝါဒသမားသည်
မိုးချုန်းသံနှင့် လျှပ်စီးကို ဝပ်တွားကိုးကွယ် ဆုတောင်းမည်။ ရုပ်ဝါဒသမား
သည် မိုးကြိုးလွှဲကိရိယာကို တပ်ဆင်မည်။ စိတ်ဝါဒသမားသည် ချမ်းသာ
လျှင် ပို၍ ချမ်းသာအောင် အလှူဒါနပြု၍ ဆုတောင်းကာ ဆင်းရဲလျှင်
ကံကြမ္မာကို ကျိန်ဆဲမည်။ ရုပ်ဝါဒသမားသည် လူ့အဖွဲ့အစည်းကြီးအား
ပြောင်းလဲရန် နည်းလမ်းကို ရှာဖွေမည်။

သို့ဖြစ်လျှင် ရုပ်ဝါဒနှင့် စိတ်ဝါဒကိုလည်းကောင်း၊ ယင်းနှစ်ခုတို့၏
ခြားနားချက်ကိုလည်းကောင်း ယေဘုယျအားဖြင့် မည်သို့ အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆို
ကြမည်နည်း။ ဤသည်ကို အိန်ဂျယ်လ်စ်က အောက်ပါအတိုင်း ဖွင့်ဆိုခဲ့
ပေသည်။

‘အဘိဓမ္မာနယ်၊ အထူးသဖြင့် ခေတ်သစ် အဘိဓမ္မာနယ်တွင် အခြေခံကျသော ပြဿနာကြီး တစ်ရပ်မှာ သိမှုနှင့် ဖြစ်မှုတို့ ဆက်သွယ်နေပုံ နှင့် သက်ဆိုင်ပေသည်။ ယင်းပြဿနာကို ဖြေရှင်းရာတွင် အဘိဓမ္မာ ပညာရှင်များသည် သိမှုနှင့် ဖြစ်မှုကို ဂိုဏ်းကြီးနှစ်ဂိုဏ်းအဖြစ် ခွဲခြမ်း ထားပစ်လိုက်ကြသည်။ သဘာဝထက် စိတ်က ပဓာန ကျသည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်သည်သာ ကမ္ဘာလောကကြီးကို တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်းဖြင့် ဖန်ဆင်း သည်ဟု ယူဆသူတို့သည် စိတ်ဝါဒ ဂိုဏ်းတွင် ပါဝင်ပေသည်။ အခြား တစ်ဖက်တွင် သဘာဝကသာ ပဓာန ကျသည်ဟူသော ယူဆသူတို့ကား ရုပ်ဝါဒ၏ အမျိုးမျိုးသော ဂိုဏ်းများတွင် ပါဝင်ကြပေသည်။’

စိတ်သည် ရုပ်ထက် ပဓာနကျသည်ဟူသော အဓိပ္ပာယ် ကောက်ယူ နည်းသည် စိတ်ဝါဒဖြစ်၍၊ ရုပ်သည် ပဓာနကျသည်ဟူသော အဓိပ္ပာယ် ကောက်ယူနည်းသည် ရုပ်ဝါဒ ဖြစ်ပေသည်။ ရုပ်နှင့်ဆိုင်သော အရာတိုင်း သည် စိတ်နှင့်ဆိုင်သော အရာ၏ အဆုံးအဖြတ် ပြုခြင်းကို ခံရ၍၊ စိတ်နှင့် ဆိုင်သော အရာပေါ်တွင်သာ အမှီသဟဲ ပြုနေရသည်ဟု စိတ်ဝါဒက ယူဆသည်။ စိတ်နှင့်ဆိုင်သော အရာတိုင်းသည် ရုပ်နှင့်ဆိုင်သော အရာ၏ အဆုံးအဖြတ် ပြုခြင်းကို ခံရ၍ ရုပ်နှင့်ဆိုင်သော အရာပေါ်၌သာ အမှီသဟဲပြု နေရသည်ဟု ရုပ်ဝါဒက ယူဆပေသည်။ ဤခြားနားချက်သည် ကမ္ဘာ လောကကြီး တစ်ခုလုံးနှင့် ပတ်သက်သော ယေဘုယျ အဘိဓမ္မာ ခံယူချက် တွင်သာမက၊ သာမည အရာဝတ္ထု အဖြစ်အပျက်များနှင့် ပတ်သက်သော ခံယူချက်တွင်လည်း ထင်ဟပ် ဖော်ပြလျက် ရှိနေပေသည်။

စိတ်ဝါဒနှင့် သဘာဝ မဟုတ်သောအရာ

စိတ်ဝါဒသည် အခြေခံအားဖြင့် ဘာသာရေးပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဘာသာ အယူဝါဒ ဖြစ်ပေသည်။ ‘စိတ်ဝါဒသည် သာသနာ အယူဝါဒ ဖြစ်ပေသည်’ ဟု လီနင်က ရေးခဲ့သည်။ တချို့သော စိတ်ဝါဒတို့သည် ဘာသာရေး အရေကို ချွတ်ပြီးကြပြီး ဖြစ်သော်လည်း စိတ်ဝါဒ တစ်ခုလုံး သည် ပြဿနာများအား ဘာသာရေးအရ ချဉ်းကပ်ကြည့်မြင်မှုမှ ပေါက်ဖွား လာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ စိတ်ဝါဒသည် ဥပါဒါန် စွဲလမ်းမှုများ၊ သဘာဝ မဟုတ်သော အရာကို ယုံကြည်မှုများ၊ လျှို့ဝှက်နက်နဲ၍ မသိ နားမလည် နိုင်သော အရာများကို ယုံကြည် ကိုးကွယ်မှုများနှင့် ခွဲ၍ မရပေ။

ရုပ်ဝါဒသည် ရုပ်ကမ္ဘာ လောကကြီးတွင် တကယ်ရှိ၊ အဟုတ်ရှိသော အရာများဖြင့်သာ အဖြေကို ရှာဖွေ တင်ပြပေသည်။ စမ်းသပ်စစ်ဆေးရနိုင်သော၊ နားလည်နိုင်သော၊ ထိန်းချုပ်နိုင်သော အကြောင်းခြင်းရာများဖြင့်သာ အဖြေကို ရှာဖွေ တင်ပြပေသည်။

ထို့ကြောင့် အရာဝတ္ထုများ စိတ်ဝါဒဖြင့် ခံယူသိမြင်ခြင်းသည် အရင်းအမြစ်တွင် ဘာသာရေးဖြင့် ခံယူ သိမြင်ခြင်းနှင့် အတူတူပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဘာသာရေးကို စွဲပိုက် သက်ဝင် ယုံကြည်ခြင်း၊ စိတ်နှင့်ဆိုင်သော၊ သဘာဝမဟုတ်သော အရာဝတ္ထုများကို သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်း စသည်တို့ကို ပြုလုပ်ရာ၌ ထာဝရဘုရားကို ယုံကြည်သူများသည် စဉ်းစားဉာဏ်ဖြင့် လက်ခံကြခြင်း မဟုတ်ပေ။ သူ၏ စိတ်သဘာဝအတွင်းတွင် ကိန်းအောင်းနေသည့် တစ်စုံတစ်ခုသော အရာဖြင့်သာ လက်ခံကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သို့ဖြစ်လျှင် ယင်းသို့သော သက်ဝင် ယုံကြည်မှုမျိုးသည် ဘယ်လို စတင် ခဲ့သနည်း။ ဘယ်က စတင် ခဲ့သနည်း။ ဘုရားသခင် မြွက်ဆိုချက်များတွင် အစပြုသည်ဟု လည်းကောင်း၊ သဘာဝမဟုတ်သော အကြောင်းအရာမှ ထွက်ပေါ်လာသည်ဟု လည်းကောင်း၊ ဘာသာတရားများက ဟောကြားခဲ့ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကမူ လက်မခံနိုင်ပေ။ ဤသက်ဝင် ယုံကြည်မှုများ၌ သဘာဝဇာစ်မြစ်ရှိပေသည်။ ဤဇာစ်မြစ်သည်လည်း ရှာဖွေ စူးစမ်း၍ ရနိုင်ပေသည်။

လူသည် သဘာဝ အင်အားစုများကို ရင်ဆိုင်လာရသောအခါတွင် သဘာဝ အင်အားစုများ၏ အကြောင်းကို သိနားလည်ခြင်း မရှိဘဲ၊ ခိုကိုးရာမဲ့ ဖြစ်လာ၏။ သဘာဝ အင်အားစုများအား ဝိညာဉ်များ၏ ကိုယ်ထင်ပြုမှုဟု လူများက ယူဆခဲ့၏။ ဤသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လူသည် သဘာဝမဟုတ်သော အရာများကိုလည်းကောင်း၊ ဘာသာရေး တွေးခေါ်မှုများကိုလည်းကောင်း ယုံကြည် သက်ဝင်လာတော့သည်။

ဥပမာ-မိုးချုန်းသံသည် ထာဝရ ဘုရားသခင်၏ အမျက်ဒေါသကြောင့်ဟု ယူဆခဲ့ကြသည်။ ကောက်ပဲသီးနှံများ ဖွံ့ဖြိုးခြင်းသည် သမ္မာဒေဝနတ်၏ မှိုင်းမမှုကြောင့်ဟု ယူဆခဲ့ကြသည်။ လယ်ထွက်သီးနှံ ကောင်းခြင်းသည်လည်း လမိုင်းနတ်၏ စောင်မမှုကြောင့်ဟု ယူဆခဲ့ကြသည်။

လူပေါ်စ ခေတ်ဦးမှစ၍ လူသည် သဘာဝ အင်အားစုများကို ဤနည်းဖြင့်သာ အဓိပ္ပာယ် ကောက်ယူခဲ့သည်။ လူတန်းစား အဖွဲ့အစည်း

ပေါ်ပေါက်လာသော အခါတွင် လူမှုဆက်ဆံရေး တရားများသည် လူကို ကြီးစိုးလာသည်။ လူတို့သည် လူမှုဆက်ဆံရေး တရားများ၏ ခိုင်းစေချက်အရ လုပ်ဆောင်လာရသည်။ သို့ရာတွင် လူသည် သူ့အား လူမှုဆက်ဆံရေး တရားများက စိုးမိုးခြယ်လှယ်နေခြင်းကို မသိပေ။ သို့ဖြင့် လူသည် လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ အစိုးရ စသော သဘာဝ မဟုတ်သည့် ကိုယ်စားပြု အဖွဲ့များကို တီထွင်လာကြသည်။ သာမန်လူများထက် ရှင်ဘုရင်များ၊ မှူးမတ်များက မြင့်မြတ်သည်။ ရှင်ဘုရင်များ၊ မှူးမတ်များထက် ဘုရားသခင်က မြင့်မြတ်သည်ဟု တီထွင် ဖန်တီးလာကြသည်။ သို့ဖြင့် ကမ္ဘာလောကကြီးကို စိတ်နာမ်ဆိုင်ရာ ကမ္ဘာလောကနှင့် ရုပ်ဆိုင်ရာ ကမ္ဘာလောကဟူ၍ နှစ်ခု ဖြစ်အောင် ဖန်ဆင်းလာကြသည်။

ဘာသာတရား အားလုံး၊ စိတ်ဝါဒ အားလုံးသည် ယင်းသို့ဖြင့် စိတ်နာမ် ကမ္ဘာလောက၊ ရုပ်ကမ္ဘာလောကဟု ကမ္ဘာလောက နှစ်ခုစလုံးကို လက်ခံကြသည်။ တကယ့် ရုပ်ကမ္ဘာကို စိတ်နာမ်ကမ္ဘာက လွှမ်းမိုးနေသည် ဆိုသော အယူအဆကို ဖန်တီးလာကြသည်။ သို့ဖြင့် ကမ္ဘာလောကကြီး သည် နှစ်ခု၊ နှစ်ပက္ခ ဖြစ်လာပေသည်။

စိတ်ဝါဒ ၏ အဓိက လကဏာများတွင် ယင်းသို့သော နှစ်ပက္ခ အသွင်များသာ ဖြစ်လာကြသည်။ ဝိညာဉ်နှင့် ခန္ဓာကိုယ်၊ ထာဝရဘုရားနှင့် လူ၊ နိဗ္ဗာန်ဘုံနှင့် လူ့ဘုံ၊ အသိဉာဏ်ဖြင့်သာ ဖမ်းယူရနိုင်သော တွေးခေါ် စိတ်ကူးမှုများနှင့် အာရုံဖြင့် ဖမ်းယူရနိုင်သော ရုပ်အမှန်တရား စသည်တို့ ဖြစ်သည်။

စိတ်ဝါဒအရဆိုလျှင် ပို၍ အထက်ကျသော၊ ပို၍ စစ်မှန်သော ရုပ် မဟုတ်သည့် ကမ္ဘာလောကကြီး တစ်ခုရှိသည်။ ဤရုပ်မဟုတ်သော ကမ္ဘာ လောကကြီးသည် ရုပ်ကမ္ဘာလောကကြီးထက် ပဓာန ကျသည်ဟု လည်းကောင်း၊ ရုပ်မဟုတ်သော ကမ္ဘာလောကကြီးသည် အဆုံးစွန်သော မူလနှင့် အကြောင်းတရား ဖြစ်သည်ဟုလည်းကောင်း၊ ရုပ်ကမ္ဘာလောကကြီး သည် ရုပ်မဟုတ်သော ကမ္ဘာလောကကြီး၏ လက်အောက်ခံမျှသာ ဖြစ်သည်ဟုလည်းကောင်း ယူဆသည်။ ရုပ်ဝါဒအရဆိုလျှင် တစ်ခုတည်းသော ကမ္ဘာလောကကြီးသာ ရှိသည်။ ယင်းမှာ ရုပ်ကမ္ဘာလောကကြီးသာ ဖြစ်သည် ဟု ယူဆသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ရုပ်ကျသော အမှန်တရား၏ အထက်၌ စိတ်နာမ်ကျ

သော အမှန်တရား ရှိသည်။ ရုပ်ကျသော အမှန်တရားကို စိတ်နာမ်ကျသော အမှန်တရားဖြင့်သာ ဖော်ပြနိုင်သည် ဟူသောသဘောကို ဆောင်သည့် ဩဝါဒတိုင်းသည်၊ စိတ်ဝါဒတွင် အကျုံးဝင်ကြသည်ချည်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

ခေတ်သစ် အဘိဓမ္မာ အချို့သော အမျိုးအစားများ

ဤနေရာ၌ ခေတ်သစ် ဓနရှင် အဘိဓမ္မာ၏ ထူးခြားသော ဩဝါဒ အချို့ကို အကျဉ်း တင်ပြလိုသည်။

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း သုံးရာနီးပါးလောက်က (Subjective Idealism) ဆန္ဒစွဲ စိတ်ဝါဒဟူသော အဘိဓမ္မာတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ ယင်း၏ အဆိုအရဆိုလျှင် ရုပ်ကမ္ဘာသည် ဘယ်အခါမျှ မရှိဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။ တကယ် တည်ရှိသည့် အရာမှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ထဲ၌ရှိသည့် တွေးခေါ်မှုများ၊ အာရုံများသာ ဖြစ်သည်။ ယင်းတို့မှလွဲ၍ ပြင်ပ ရုပ်ကျသော အမှန်တရားဟူသည် မရှိ၊ တခြား ဘာမျှလည်း မရှိဟု ယင်းက ယူဆသည်။

ဤဆန္ဒစွဲ စိတ်ဝါဒသည် နောက်၌ အသိတရားနှင့် စပ်လျဉ်းသော ဩဝါဒ တစ်ခုကို ဖွင့်ဆိုခဲ့သည်။ ယင်းအဆိုအရ ကျွန်ုပ်တို့၏အပြင်ပတွင် ကျွန်ုပ်တို့ သိနိုင်သော ဒိဋ္ဌဖြစ်သော အမှန်တရားဟူ၍ မရှိနိုင်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဗဟိဒ္ဓပုံပန်း၌ အသိတရားကိုသာ ရနိုင်ကြသည်။ အရာဝတ္ထုများ၏ သူ့အလိုအလျောက် တည်ရှိနေခြင်း (အနတ္တတရား) ကို မသိရှိနိုင်ဟု ယူဆသည်။

ယင်းသို့သော စိတ်ဝါဒသည် ယခုအချိန်၌ များစွာ ခေတ်စားလျက် ရှိသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် တကယ်ရှိ၊ အဟုတ်ရှိသော ကမ္ဘာလောကကြီး၏ အကြောင်းကို ပို၍ပို၍ သိလာနိုင်သည်။ ယင်းသို့ဖြင့် သဘာဝ အင်အားစုများကို ထိန်းချုပ်နိုင်ကာ လူ့အနွယ်ကြီး တိုးတက် ကောင်းမွန်ရေးအတွက် လုပ်ဆောင်နိုင်မည်ဟု ဓနရှင် အတွေးအခေါ် ပညာရှင်များက ဆိုခဲ့ကြသည်။ သူတို့ပြောသည့် အချိန်မှာ အရင်းရှင်စနစ်သည် တိုးတက်သော အင်အားစုတစ်ရပ်အဖြစ် တည်ရှိနေချိန်က ဖြစ်ပေသည်။ သို့ရာတွင် အရင်းရှင်စနစ်သည် ချုပ်ငြိမ်းနေသော ယနေ့ကာလတွင်မူ သူတို့သည် တစ်မျိုးပြောလာကြပြန်သည်။ သူတို့က တကယ်ရှိ၊ အဟုတ်ရှိသော ကမ္ဘာလောကကြီးသည် မသိနိုင်သော အရာဖြစ်သည်ဟု ဆိုလာကြပြန်သည်။ ယင်းသို့သော ဩဝါဒများ၏ ဗလောင်းဗလဲ ဖြစ်နေကြပုံသည် အရင်းရှင်စနစ်

ချုပ်ငြိမ်းခြင်း၏ လက္ခဏာပင် ဖြစ်ပေသည်။

စိတ်ဝါဒသည် ကမ္ဘာလောကကြီး နှစ်ခုရှိခြင်းကို ယုံကြည်ကြောင်း ပြဆိုခဲ့ပြီ။ စိတ်ကမ္ဘာလောကနှင့် ရုပ်ကမ္ဘာလောက နှစ်ခုရှိ၍ စိတ်ကမ္ဘာ လောကသည် ရုပ်ကမ္ဘာလောကထက် ပဓာနကျသည်ဟု ယူဆကြောင်းကို လည်း ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ အခြားတစ်ဖက်၌ ရုပ်ဝါဒသည် ရုပ်ကမ္ဘာလောကကြီး တစ်ခုတည်းသာရှိ၍ ဒုတိယဖြစ်သော၊ စိတ်ကမ္ဘာလောကကြီး အဆင့်မြင့်သော၊ စိတ်ကမ္ဘာလောကမှန်းချက် ကမ္ဘာလောကကြီး ရှိသည်ဆိုခြင်းကို ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။

ရုပ်ဝါဒနှင့် စိတ်ဝါဒတို့သည် စေ့စပ်၍ မရအောင် ဆန့်ကျင် ခြားနားကြပေသည်။ သို့တိုင်အောင် တချို့သော အဘိဓမ္မာ ပညာရှင်များ ကမူ ရုပ်ဝါဒနှင့် စိတ်ဝါဒကို စေ့စပ်ပေါင်းစည်းရန် ကြိုးစားလျက် ရှိနေကြ သေးသည်။ အဘိဓမ္မာတွင် ယင်းသို့ ရုပ်ဝါဒနှင့် စိတ်ဝါဒကို စေ့စပ်ရန် နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြဖူးသည်။

ယင်းသို့ စေ့စပ်ပေါင်းစည်းမိအောင် ကြိုးပမ်းမှုများအနက် တစ်ခု မှာ Dualism ရုပ်နာမ် ဒွန်တွဲ ဝါဒဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့က စိတ်နာမ် ကမ္ဘာ လောကကြီး တစ်ခုသည် ရုပ်ကမ္ဘာလောကကြီးနှင့် ကင်းလျက် သီးခြား ရှိနေသည်။ သို့ရာတွင် ယင်းစိတ်နာမ် ကမ္ဘာလောကနှင့် ရုပ်ကမ္ဘာလောက သည် ဘယ်သူ့ဘယ်သူကမျှ မသာလွန်ဘဲ၊ ဘယ်သူက ဘယ်သူ့ထက်မှ နိမ့်ကျခြင်း မရှိဘဲ တန်းတူ အခြေခံပေါ်၌ တစ်ပြေးညီစွာ တည်ရှိနေကြသည် ဟု ဆိုကြသည်။ သဘာဝ အင်အားစုများ၏ လှုပ်ရှား ပြောင်းလဲမှုစသော ရုပ်ကမ္ဘာလောကသည် စိတ်နာမ်ကမ္ဘာလောကကြီး၏ စွက်ဖက်ဝင်ရောက်မှု မပါဘဲ၊ ပယောဂ မပါဘဲ သူ့အလိုအလျောက် တည်ရှိလှုပ်ရှားသည်ဟု ယူဆသည်။ ဤအချက်တွင် ရုပ်နာမ် ဒွန်တွဲဝါဒသည် ရုပ်ဝါဒ အမြင်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် လူနှင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းကို ကြည့်မြင်သည့် အခါ၌မူ စိတ်နာမ် လှုပ်ရှား ပြောင်းလဲမှုသည် အဓိက ဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြသည်။ ဤအချက် ၌ ရုပ်နာမ်ဒွန်တွဲဝါဒသည် စိတ်ဝါဒအမြင် ရှိပေသည်။

ယင်းသို့ဖြင့် ရုပ်နာမ် ဒွန်တွဲဝါဒသည် စိတ်နာမ်အမြင်နှင့် ရုပ်ဝါဒ အမြင်ကို ပေါင်းစပ်ပေးလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် လူ၊ လူ့အဖွဲ့အစည်း၊ သမိုင်း စသည့် အရေးကြီးသော ပြဿနာများတွင်မူ ရုပ်နာမ်နှစ်ပစ္စည်း ဝါဒ သည် ရုပ်ဝါဒအမြင်ကို ဆန့်ကျင်ကာ စိတ်ဝါဒအမြင်ကို လက်ခံပေသည်။

တခြား စေ့စပ်ရေး အဘိဓမ္မာ တစ်ခုမှာ ‘အမှန်တကယ်ဝါဒ’

(Realism) ဖြစ်ပေသည်။ အမှန်တကယ်ဝါဒသည် ဆန္ဒစွဲ စိတ်ဝါဒကို ဆန့်ကျင်ပေသည်။

အမှန်တကယ်ဝါဒ အဘိဓမ္မာ ပညာရှင်များ၏ အလိုအရ ပြင်ပ ရုပ်ကမ္ဘာလောကကြီးသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ သိမြင်မှုများမှ ကင်းလျက် တကယ် အမှန်တည်ရှိသည်ဟု ယူဆကြသည်။ သို့ဖြင့် ဆန္ဒစွဲ စိတ်ဝါဒကို ဆန့်ကျင် ရာ၌ အမှန်တကယ် ဝါဒသမားများနှင့် ရုပ်ဝါဒသမားများသည် တူညီကြ ပေသည်။ စင်စစ်အားဖြင့်လည်း ရုပ်ကမ္ဘာလောကကြီး၏ အဟုတ်ရှိ၊ တကယ် ရှိမှုကို လက်ခံသော အမှန်တကယ် ဝါဒီတစ်ယောက် မဖြစ်ဘဲ၊ ရုပ်ဝါဒသမားတစ်ယောက် မဖြစ်နိုင်ပေ။

သို့ရာတွင် ပြင်ပ ရုပ်ကမ္ဘာ လောကကြီးသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ သိမြင်မှုများမှ ကင်းလျက် အဟုတ်ရှိ၊ တကယ်ရှိသည်ဟု လက်ခံကာမျှဖြင့် လည်း ပြင်ပ သမား တစ်ယောက် မဖြစ်သေးပေ။ ပ အတိုင်းသာ ဖြစ်ရလျှင် ခေတ်လယ် ဘုရင်ဂျီ အဘိဓမ္မာ ပညာရှင် တစ်ဦးဖြစ်သော **သောမတိစ်အက်ကွီနာ**သည်လည်း ရုပ်ဝါဒသမား တစ်ယောက် ဖြစ်နေ ပေလိမ့်မည်။ တချို့ ဘုရင်ဂျီဘာသာ အယူဝါဒဆိုင်ရာ ပညာရှင်များမှာ ယနေ့တိုင် အဘိဓမ္မာခန်းတွင် ‘အမှန်တကယ် ဝါဒသမား’ များ ဖြစ်နေကြ ပေသေးသည်။ သို့ရာတွင် ဘုရင်ဂျီဘာသာဝင်တို့က ဤ၌ ရပ်မနေကြဘဲ အဟုတ်ရှိ၊ တကယ်ရှိသော ရုပ်ကမ္ဘာ လောကကြီးသည် ထာဝရ ဘုရား သခင်က ဖန်ဆင်း၍ စိတ်နာမ်တန်ခိုး အာဏာစက် တစ်ရပ်ဖြစ်သော ထာဝရ ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်က စိုးမိုးခြယ်လှယ်ထားသည်ဟု ဆက်လက်၍ ယူဆကြပြန်သောအခါ ယင်းတို့သည်လည်း စိတ်ဝါဒသမားများ အစုတွင် ကျရောက်သွားကြပေသည်။

ယင်းသို့ဖြင့် ရုပ်သည် သီးခြား ကင်းလွတ်စွာ တကယ်အဟုတ် တည်ရှိနေသည် ဆိုသည့်အချက်အထိ အမှန်တကယ် ဝါဒသည် ရုပ်ဝါဒနှင့် တူညီ၍ ကျန် အချက်များတွင်မူ စိတ်ဝါဒနှင့် တူညီသွားပေသည်။

ထို့ပြင် ‘အမှန်တကယ်ဝါဒ’ ဆိုသော စကားလုံးသည်လည်း အဘိဓမ္မာ ပညာရှင်များ သုံးဖန်များသဖြင့် ဆီသည်မ လက်သုတ်ဖတ် ဖြစ်နေပေပြီ။ တစ်စုံတစ်ခုကို တကယ်အမှန် တည်ရှိသည်ဟု ယူဆသူတိုင်း အား အမှန်တကယ် ဝါဒသမားဟု ခေါ်နေကြသည်။

စိတ်ဝါဒနှင့် ဆန့်ကျင်ခြားနားချက်ရှိသော ရုပ်ဝါဒ၏ အခြေခံ သင်ကြားချက်များ

ရုပ်ဝါဒ၏ အခြေခံ သင်ကြားချက်များသည် အသွင်အမျိုးမျိုးသော စိတ်ဝါဒတို့နှင့် ဆန့်ကျင်သည်။ ရုပ်ဝါဒနှင့် စိတ်ဝါဒကို စေ့စပ်ပေးသော ရုပ်နာမ်ခွန်တွဲ ဝါဒနှင့်လည်း ဆန့်ကျင်သည်။ ရုပ်ဝါဒ၏ အခြေခံ သင်ကြားချက်များကို ပိုမိုပီသစွာ သိရှိနိုင်ရန်အတွက် စိတ်ဝါဒ၏ အဓိက အချက်ကြီးများကို ပထမ ပြလိုသည်။ ယင်းတို့မှာ-

(၁) ရုပ်ကမ္ဘာကြီးသည် စိတ်နာမ်ပေါ်တွင် အမှီသဟဲ ပြုနေသည်။

(၂) စိတ်နာမ် သို့မဟုတ် စိတ် သို့မဟုတ် စိတ်ကူးတွေးခေါ်မှုတို့သည် ရုပ်နှင့်သီးခြား ကင်းလွတ်၍ တည်ရှိနေနိုင်သည်။ တကယ်လည်း တည်ရှိနေသည်။ (ယင်းတို့အနက် အပြင်းထန်ဆုံးသော စိတ်ဝါဒမှာ ရုပ်ဆိုသည်မှာ လုံးဝမရှိ၊ ရုပ်သည် အာရုံတွင် ထင်စားချက်မျှသာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသော ဆန္ဒစွဲ စိတ်ဝါဒပင် ဖြစ်သည်။)

(၃) သိပ္ပံပညာ၊ အတွေ့အကြုံ၊ သိမြင်မှုတို့ဖြင့် စစ်ဆေး စမ်းသပ် သိရှိနိုင်သော အရာများ၏ ‘နောက်ကွယ်တွင်’ သို့မဟုတ် ‘အထက်တွင်’ သို့မဟုတ် ‘လက်လှမ်းမမီရာ’ တွင် နက်နဲခက်ခဲသော၊ မသိနိုင်သော ဘုံတစ်ခု ရှိသည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ရုပ်ဝါဒ၏ အခြေခံ သင်ကြားချက်များသည် ဖော်ပြပါ စိတ်ဝါဒ၏ အဓိက အချက်များနှင့် ဆန့်ကျင်ပေသည်။

ရုပ်ဝါဒ၏ အခြေခံ သင်ကြားချက်များမှာ-

(၁) ကမ္ဘာလောကကြီးသည် ပြုကတော့ သဘာဝအားဖြင့် ရုပ် ဖြစ်သည်။ တည်ရှိနေသော အရာဝတ္ထုတိုင်းသည် ရုပ်အကြောင်းတရားများ ပေါ်တွင် အခြေခံ၍ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ ရုပ်၏ မောင်းနှင်မှု ဥပဒေသများအရ ဖြစ်ပေါ်တိုးတက်လာကြခြင်း ဖြစ်သည်။

(၂) ရုပ်သည် ဒိဋ္ဌကျသော အမှန်တရား ဖြစ်၍ စိတ်၏ ပြင်ပတွင် သီးခြား ကင်းလွတ် တည်ရှိသည်။ စိတ်သည် ရုပ်နှင့် ကင်းကွာ၍ သီးခြား ရုပ်တည်နေခြင်း မဟုတ်ပေ။ စိတ် သို့မဟုတ် စိတ်နာမ်နှင့် စပ်သမျှ အရာတိုင်းသည် ရုပ်ဖြစ်စဉ်၏ အကျိုးတရားသာ ဖြစ်သည်။

(၃) ကမ္ဘာလောကကြီးနှင့် ၎င်း၏ ဥပဒေသများသည် လုံးဝ သိရှိနိုင်သော အရာများဖြစ်သည်။ သဘာဝအားဖြင့် မသိသေးသော

အရာများသာ ရှိ၍ မသိနိုင်သော အရာများဟူ၍ ဘာမှမရှိ။ ။ စသည် အချက်များ ဖြစ်သည်။

တစ်လျှောက်လုံးတွင် ယိမ်းယိုင်ခြင်း မရှိ၊ တစ်သမတ်တည်း ဖြစ်သော ရုပ်ဝါဒကို စွဲကိုင်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ဝါဒကို ဘယ်အချက်၊ ဘယ်နေရာတွင်မှ အလျှော့မပေးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ မှုက်စိလီနင်ဝါဒ၏ အဘိဓမ္မာသည် ထူးခြားခြင်းကို ဆောင်ပေသည်။ သို့ဖြင့် စတာလင်က အောက်ပါအတိုင်း ပြောခဲ့ပေသည်-

(က) ကမ္ဘာလောကကြီးသည် ‘ထာဝရ ဝိညာဉ်တော်’၊ ‘တစ်ကမ္ဘာ လုံးနှင့် ဆိုင်သော စိတ်နာမ်’၊ ‘သိစိတ်’ စသည်တို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော အရာမျှသာ ဖြစ်သည်ဟူသော စိတ်ဝါဒကို ဆန့်ကျင်လျက် ကမ္ဘာလောကကြီး သည် ပြကတေ့ သဘာဝအားဖြင့် ရုပ်ဖြစ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဤကမ္ဘာ လောကကြီး၏ အထူးထူးအထွေထွေသော အသွင်သဏ္ဌာန်များသည် လှုပ်ရှား မောင်းနှင်နေသော ရုပ်ဒြပ် အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည်ဟု လည်းကောင်း၊ ထို့ပြင် ကမ္ဘာလောကကြီးသည် ရုပ်၏ လှုပ်ရှားမှု ဥပဒေသ များအရ ဖြစ်ပေါ် တိုးတက်လျက်ရှိကာ ‘တစ်ကမ္ဘာလုံးနှင့် ဆိုင်သောစိတ်နာမ်’ မပါဘဲ ကင်းလွတ် ရပ်တည်နေသည်ဟုလည်းကောင်း မှုက်စိ၏ အဘိဓမ္မာ ဆိုင်ရာ ရုပ်ဝါဒက ယူဆပေသည်။

(ခ) ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်သာလျှင် တကယ် တည်ရှိ၍ တခြား ဘာမှ တကယ်အမှန်မရှိဟု ယူဆသော စိတ်ဝါဒနှင့် ဆန့်ကျင်လျက် ရုပ်၊ သဘာဝ စသည်တို့သည် စိတ်၏ ပြင်ပတွင် သီးခြား ကင်းလွတ်တည်ရှိ နေသည့် ဒိဋ္ဌကျသော အမှန်တရား ဖြစ်သည်ဟုလည်းကောင်း၊ ရုပ်သည် အာရုံများ၊ တွေးခေါ်မှုများနှင့် စိတ်တို့၏ အရင်းအမြစ်ဖြစ်၍ ရုပ်သည်သာ အဓိက ဖြစ်သည်ဟုလည်းကောင်း၊ စိတ်သည် ဖြစ်တည်မှု၏ အရောင် ဟပ်ချက်၊ ရုပ်၏ အရောင်ဟပ်ချက်မျှသာဖြစ်၍ သာမည ဖြစ်သည်ဟု လည်းကောင်း၊ အတွေးအခေါ်သည် ရုပ်၏ ရလဒ်မျှသာဖြစ်၍ ဦးနှောက် ဖြင့်သာ ပြည့်စုံသော အတွေးအခေါ် အဆင့်သို့ ရောက်ရှိစေသဖြင့် ဦးနှောက် (ရုပ်)သည် အတွေးအခေါ် (စိတ်) ကို ပြုလုပ်သည့် ကိရိယာကြီး ဖြစ်သည် ဟုလည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာလောကကြီး၌ မသိရသေးသော အရာဟူ၍သာ ရှိပြီး မသိနိုင်သော အရာဟူ၍ မရှိဟုလည်းကောင်း၊ ထို မသိရသေးသော အရာတို့သည်လည်း သိပ္ပံပညာနှင့် လက်တွေ့တို့၏ ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှု

များမှ သိရှိလာတော့မည်ဟုလည်းကောင်း မှတ်စိတ်၏ အဘိဓမ္မာဆိုင်ရာ ရုပ်ဝါဒက ယူဆပေသည်။

ရုပ်ဝါဒနှင့်စိတ်ဝါဒတို့ လက်တွေ့တွင် ခြားနားကြပုံ

ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ရုပ်ဝါဒနှင့် စိတ်ဝါဒ ခြားနားပုံတို့သည် ကမ္ဘာလောကကြီး၏ သဘာဝနှင့် ပတ်သက်သော စိတ္တဇဆန်သော အသိ တရား နှစ်ခု ခြားနားကြပုံမျိုး မဟုတ်ပေ။ ပြဿနာတိုင်းတွင် နားလည်ပုံ၊ အဓိပ္ပာယ် ကောက်ယူပုံကအစ ခြားနားနေကြသော အယူအဆ နှစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းနှစ်ခု၏ ခြားနားချက်ကို အထူး မှတ်သားရန် လိုသည်။

ရုပ်ဝါဒနှင့် စိတ်ဝါဒ ခြားနားကြပုံကို လက်တွေ့ နည်းများဖြင့် နောက်ထပ် နှိုင်းယှဉ် စစ်ဆေးကြည့်ကြရအောင်။

ဥပမာ-စိတ်ဝါဒသမားတို့က သိပ္ပံပညာ အပေါ်တွင် ‘လွန်မင်းစွာ’ အားထားခြင်း မပြုရန် မကြာခဏ ပြောတတ်ကြသည်။ အရေးကြီးသော သစ္စာတရားများသည် သိပ္ပံပညာ လက်လှမ်းမမီသော နေရာတွင် ရှိသည် ဟုလည်း သူတို့က ဆိုကြသည်။ သို့ဆိုခြင်းသည် သက်သေသာဓက ရှိ သော၊ အတွေ့အကြုံက ပြသော၊ လက်တွေ့ဖြင့် စမ်းသပ်နိုင်သော အရာ များကို မယုံကြည်နှင့်ဟု ဆိုခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သို့ဆိုခြင်းဖြင့် ‘အဆင့်မြင့်’ သော အသိတရားကို ရရှိလေဟန်၊ အမှန်ဆုံးကို သိလေဟန် ဆောင်နေ ကြသည်။ စိတ်ဝါဒသမားများကိုသာ ယုံကြည်ကြဟု ဆိုရာရောက်ပေသည်။

ဤနည်းဖြင့် စိတ်ဝါဒသည် ဖောက်ပြန်သော ဝါဒ ဖြန့်ချိမှု ရောင်းရင်း မိတ်ဆွေကောင်းကြီး ဖြစ်လာပေသည်။ အရင်းရှင် သတင်းစာ များ၏ အဘိဓမ္မာ တစ်ရပ် ဖြစ်လာပေသည်။ စိတ်ဝါဒသည် လူ့ကျင့်ဝတ်နှင့် လူမှုပြဿနာများကို သိပ္ပံနည်းကျစွာ ချဉ်းကပ် လေ့လာခြင်း မပြုနိုင်အောင် ကျွန်ုပ်တို့အား တားဆီးထားကာ ဥပါဒါန် စွဲလမ်းမှု အမျိုးမျိုးကို ယုံကြည် အောင် အားပေးနေသည်။

ထို့ပြင် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အရေးအကြီးဆုံးမှာ ဝိညာဉ်သည် အဇ္ဈတ္တအတွင်း ဘဝဖြစ်သည်ဟုလည်း စိတ်ဝါဒသမားတို့က ဆိုကြသေး သည်။ (စိတ်)အတွင်း ပြောင်းလဲ ဆန်းသစ်မှု မရှိဘဲ လူ့ပြဿနာများကို မဖြေရှင်းနိုင်ဟုလည်း ဆိုကြသေးသည်။ ဤစကားမှာ ထမင်းဝသူများ

မကြာခဏ ပြောလေ့ရှိသော စကားဖြစ်သည်။ အလုပ်သမားသည် လုပ်ငန်းခွင် အခြေအနေ ကောင်းမွန်ရေးအတွက် တိုက်ပွဲမဝင်ဘဲ စိတ်ဓာတ် တိုးတက် ကောင်းမွန်အောင် လုပ်ခြင်းဖြင့် ဘဝသစ်သို့ ရောက်လာပါမည်လော။

ဆိုရှယ်လစ်များထဲတွင် မကြာခဏ တွေ့ရတတ်သော စိတ်ဝါဒ ချဉ်းကပ် လေ့လာမှု တစ်မျိုး ရှိသေးသည်။ ရိုးသားသော တချို့ ဆိုရှယ်လစ် များသည် အရင်းရှင်စနစ်ကို မကောင်းဟု မြင်ကြသည်။ ယင်းသို့ အရင်းရှင် စနစ် မကောင်းရခြင်းမှာ ကုန်များကို ညီမျှစွာ ဝေခြမ်းဖြန့်ဖြူးခြင်း မရှိသော ကြောင့်ဟု သူတို့က ယူဆကြသည်။ အရင်းရှင်များ အပါအဝင် လူအားလုံး မျှတမှုနှင့် တရားမှုတို့ကို ကျင့်သုံးခြင်းဖြင့် အရင်းရှင်စနစ်၏ အပြစ် အနာအဆာများ ပျောက်ကွယ်သွားကြကာ ကောင်းမွန်လာမည်ဟု ဆိုကြ သည်။ သူတို့၏ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒမှာ တရားမျှတခြင်းဟူသော စိတ္တဇဆန် သည့် တွေးခေါ်မှုကို လက်တွေ့ အကောင်အထည် ဖော်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဤစိတ်ဝါဒသည် အနှစ်သာရအားဖြင့် အဘယ်နည်း။ ကျွန်ုပ်တို့၏ နေထိုင်မှုစနစ်နှင့် လူ့အဖွဲ့အစည်း တည်ဆောက်ပုံစနစ်ကို အဆုံးအဖြတ် ပြုသော အရာမှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ တွေးခေါ်မှုများပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ဖြင့် သူတို့သည် ရုပ်ကျသော အကြောင်းတရားများကို ကြည့်မြင်ရန် မေ့လျော့နေကြသည်။ အမှန်အားဖြင့် အရင်းရှင် လူ့အဖွဲ့ အစည်းအတွင်း ကုန်များ ဖြန့်ချိပုံစနစ်၊ ဆင်းရဲသူနှင့် ချမ်းသာသူဟူ၍ ကွဲပြားနေသည့်အဖြစ်တို့ ပေါ်လာခြင်းမှာ ကုန်များ ဖြန့်ချိရေးနှင့် စပ်လျဉ်း သော လူ၏ တွေးခေါ်မှုကြောင့် မဟုတ်ပေ။ အရင်းရှင်များက အလုပ်သမား အား သွေးစုပ်ခြယ်လှယ်ခြင်းပေါ်တွင် ကုန်ထုတ်မှုစနစ်၊ ဤအခြေခံ တည်ဆောက်ထားသော ရုပ်ကျသည့် အကြောင်းတရားကြောင့်သာ ဖြစ်ပေ သည်။ ယင်းကုန်ထုတ်မှုစနစ် တည်၍နေသမျှ ကာလပတ်လုံး အဆုံးစွန် ချမ်းသာခြင်းနှင့် အဆုံးစွန် ဆင်းရဲခြင်းတို့သည် တည်ရှိနေကြဦးမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဆိုရှယ်လစ်များ၏ လုပ်ငန်းမှာ အလုပ်သမား လူတန်းစားအား စည်းရုံးကာ၊ အရင်းရှင် လူတန်းစားအား ဆန့်ကျင်သော တိုက်ပွဲကို ခေါင်းဆောင်ရန် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် အလုပ်သမား လူတန်းစား သည် အာဏာကို အရင်းရှင် လူတန်းစားထံမှ ရယူရန် ဖြစ်သည်။

ဤအချက်ကို နားမလည်ပါက ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ အတွက် တိုက်ခိုက်ရန် ထိရောက်သော နည်းလမ်းကို ရှာဖွေနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

ယင်းဥဒါဟရုဏ်တို့ကို ကြည့်၍ စိတ်ဝါဒသည် ဖောက်ပြန်ရေး၏ လက်နက်အဖြစ် ဘယ်သို့ဘယ်ပုံ အသုံးတော်ခံသည်ကို သိမြင်နိုင်ပေသည်။ ဆိုရှယ်လစ်များသည် အရင်းရှင်တို့၏ စိတ်ဝါဒကိုယူ၍ ဆိုရှယ်လစ် သဘောတရားကို ထူထောင်၍ မရပေ။ အလားတူပင် အရင်းရှင်အစိုးရ စက်ယန္တရားနှင့်တကွ ယန္တရား မောင်းနှင်သူ အရာရှိများကို ငှားရမ်း၍ ဆိုရှယ်လစ်စနစ် တည်ဆောက်၍လည်း မရနိုင်ပေ။

သမိုင်းတစ်လျှောက်လုံးမှာပင် စိတ်ဝါဒသည် ဖောက်ပြန်ရေး၏ လက်နက် ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ သွေးစုပ်ခြယ်လှယ်သော လူတန်းစား၏ အုပ်စိုးမှုကို သမာသမတ် ဖြစ်လေဟန် ရောက်အောင် ပြုလုပ်ပေးသော ကိရိယာမျှသာ ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။

သို့ဖြင့် စိတ်ဝါဒသည် ခေတ်နောက်ပြန်ဆွဲသော အင်အားစုဖြစ်သည်။ အရာဝတ္ထုများကို ပိုနေမြဲ၊ ကျားနေမြဲ တည်ရှိနေအောင် ကာကွယ်ထားသော သဘောတရားဖြစ်သည်။ တခြားတစ်ဖက်တွင် ရုပ်ဝါဒသည် တိုးတက်လျက် ရှိသည်။ ကုန်ထုတ် အင်အားစုများ တိုးတက်လာခြင်း၊ သိပ္ပံပညာ တိုးတက်လာခြင်းစသည့် လူမှု တိုးတက်မှုတိုင်းသည် ရုပ်ကျသော စိတ်ကူးများဖြင့် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ကြပြီးနောက် ရုပ်ဝါဒကို တစ်ဖန် ပြန်၍ ကြွယ်ဝ ခိုင်မာစေခဲ့သည်။ လူ့အတွေးအခေါ်၏ သမိုင်းသည် ရုပ်ဝါဒက စိတ်ဝါဒကို တိုက်သည့် တိုက်ပွဲ၏ သမိုင်းမျှသာ ဖြစ်ပေသည်။

ရုပ်ဝါဒရေးရာတိုက်ပွဲ

ကွန်မြူနစ်ဝါဒ တည်ဆောက်ရေးအတွက် လူလူချင်း သွေးစုပ်ခြယ်လှယ်မှုကို ဆုံးခန်းတိုင်တိုက်သည့် အလုပ်သမား လူတန်းစား၏ စည်းရုံးသော၊ တပ်ဦးဖြစ်သော ကွန်မြူနစ်များသည် မည်သို့သော ပုံသဏ္ဌာန်ရှိသည့် စိတ်ဝါဒကိုမှ လက်မခံပေ။

ယင်းနှင့် ပတ်သက်၍ လီနင်က အောက်ပါအတိုင်း ပြောဆိုခဲ့လေသည်။

‘ရာစုနှစ်၏ တစ်ဝက်မျှသော၊ ရှည်ကြာသော ကာလတစ်လျှောက်လုံးတွင် မှာက်စံနှင့် အိန်ဂျယ်လစ်တို့သည် ရုပ်ဝါဒကို တိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးစေခဲ့သည်။ အဘိဓမ္မာတွင် အခြေခံကျသော အနွယ်တစ်ခုကို ထပ်မံ၍ တိုးချဲ့ခဲ့သည်။ ယင်းအချက်တွင်ပင်လျှင် မှာက်စံနှင့် အိန်ဂျယ်လစ်တို့၏ ပါရမီ

ဉာဏ်သည် ထင်ရှားစွာ ပေါ်လျက် ရှိပေသည်။

‘မာ့ကံစံ၏ အဘိဓမ္မာဆိုင်ရာ မြွက်ဆိုချက်များကို ကြည့်လျှင် မပြောင်းလဲသော အခြေခံ ရည်ရွယ်ချက်ကို တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ယင်းမှာ ရုပ်ဝါဒကို စွဲမြဲခြင်း၊ အဝိဇ္ဇာဝါဒ စိတ်ဝါဒဖြင့် ရောမွှေမှု၊ စိတ်ဝါဒသို့ ယိမ်းယိုင်မှုတို့ကို ရှုတ်ချပြစ်တင်ခြင်းတို့ပင် ဖြစ်ပေသည်။’

‘မာ့ကံစံနှင့် အိန်ဂျယ်လစ်တို့သည် အစမှ အဆုံးတိုင် အဘိဓမ္မာ နယ်ပယ်၌ ဘက်လိုက်သူများ ဖြစ်ပေသည်။ သူတို့သည် ရုပ်ဝါဒမှ သွေဖည်မှုများကိုလည်းကောင်း၊ စိတ်ဝါဒအား လျော့ပေါ့ချက်ပေးခြင်းကို လည်းကောင်း ရှာဖွေ နိုင်ခဲ့ကြပေသည်။’

‘ပေါ်ဇစ်တစ်ဗစ်များ အပါအဝင် ရုပ်နာမ်ဒွန်တွဲသမားများသည် ဆင်းရဲ ခေါင်းပါးလှသော လူညံ့များသာ ဖြစ်ပေသည်။ သူတို့သည် ပြဿနာ ကို ကြည့်မြင်ရာ၌ ရုပ်ဝါဒနှင့် စိတ်ဝါဒ အနွယ်များကို ရောထွေး မွှေနှောက် ပစ်သည့် အလယ်လမ်း အဘိဓမ္မာနှင့်သာ သင့်တော်ပေသည်။ အဘိဓမ္မာ တွင် ဤအခြေခံ အနွယ်နှစ်ခုစလုံးမှ ထွက်ပြေးရန် ကြိုးပမ်းခြင်းသည် တတ်ယောင်ကား ဧဝံစပ်ရေး သမားတို့၏ အလုပ်မျှသာ ဖြစ်ချေသည်။’

ပြဿနာတိုင်းမှာပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်ဝါဒကို ဆန့်ကျင်သော ရုပ်ဝါဒ၏ ဘက်တော်သားများ ဖြစ်ကြပေသည်။ ယင်းသို့ ဘက်လိုက်ရ ခြင်းမှာ အရာဝတ္ထုများကို စိတ်ကူးတွေးထင်မှုများ မပါဘဲ၊ ၎င်းတို့ အလို အလျောက်တိုင်း လေ့လာကြည့်မြင်သည့် ရုပ်ဝါဒ အသိတရားဖြင့်သာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် လူ့အဖွဲ့အစည်းနှင့် သဘာဝ အင်အားစုများ အကြောင်းကို သိနားလည်နိုင်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ ယင်းသို့ သိနားလည်ခြင်းဖြင့်သာ လျှင် လူ့အဖွဲ့အစည်းကို ပြောင်းလဲပစ်ကာ သဘာဝ အင်အားစုများကို နိုင်နင်းမည် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အလုပ်သမား လူတန်းစားကိုလည်းကောင်း၊ ပြည်သူကိုလည်းကောင်း ယုံကြည်မှုရှိရန် ရုပ်ဝါဒက သင်ကြားပေးခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ သိနားလည်မှု၏ အပြင်ဘက်တွင် လျှို့ဝှက်နက်နဲ အသိခက်သော အရာဟူသည် မရှိဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ထာဝရ ဘုရားသခင် အလိုတော်အတိုင်း ဖြစ်ကြသည် ဟူသော အယူအဆကို လက်ခံစရာ မလိုဟူ၍လည်းကောင်း၊ ‘ခိုင်မာ တိကျသော’ သင်ကြားချက်များကို ရှုတ်ချပစ်ပယ်ခြင်း မပြုဟူ၍လည်းကောင်း၊

အနုပညာလောက ရုပ်ဝါဒ

လူ့အဖွဲ့အစည်းနှင့် သဘာဝကို ပြောင်းလဲပစ်ရန်အတွက် နားလည်သိရှိနိုင်
သည်ဟူ၍လည်းကောင်း ရုပ်ဝါဒက သင်ကြားပေးပေသည်။

